

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “มาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาโดยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพ ซึ่งได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 วิธี คือการศึกษาจากเอกสาร และการศึกษาภาคสนาม โดยผู้ศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากการศึกษาทัศนะของกลุ่มประชากร และหาความสัมพันธ์ สอดคล้องกัน ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักการออกแบบกรุงเทพมหานคร, เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิระดับผู้บริหารกำหนดนโยบาย, เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม, ผู้กระทำความผิดและเหยื่อการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอย จำนวนทั้งสิ้น 13 ท่าน

จากการศึกษา ผู้ศึกษาใช้การสัมภาษณ์ เชิงลึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลในประเด็นคำถามเกี่ยวกับทัศนะของประชากรแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ต่อทัศนะที่เกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย จากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 13 ท่าน โดยจำแนกข้อมูลการสัมภาษณ์ออกเป็น ดังนี้

1. ส่วนของ กลุ่มเจ้าหน้าที่ คือ เจ้าหน้าที่ระดับสูงผู้บริหารงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนทาง กำหนดนโยบาย การป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย จำนวน 1 ท่าน, เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครที่รับผิดชอบ และมีส่วนเกี่ยวข้อง ในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยจำนวน 1 ท่าน, และเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติการด้านการป้องกันอาชญากรรมจำนวน 4 ท่าน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลสรุปในประเด็น ดังนี้

- ทัศนะต่อสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด
- ทัศนะต่อการป้องกันการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไขมาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ควรจะเป็น

2. ส่วนของ กลุ่มผู้ที่เคยกระทำความผิดบนสะพานลอยจำนวน 5 ท่าน และกลุ่มผู้ที่เคยตกเป็นผู้เสียหายจากการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอยจำนวน 2 ท่าน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลสรุป ของผู้กระทำความผิดบนสะพานลอย และผู้เสียหาย ในประเด็นตามลำดับดังนี้

ทักษะของกลุ่มผู้กระทำผิด

- ทักษะต่อเหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา สภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่ทำให้ผู้กระทำผิดตัดสินใจลงมือกระทำความผิด รวมถึง ทักษะต่อการเลือกตัวเหยื่อ และลักษณะของเหยื่อ ในการลงมือกระทำความผิด

ทักษะของกลุ่มผู้เสียหาย

- ทักษะต่อพฤติกรรมของการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ช่วงเวลา สถานที่ และพฤติกรรมการใช้สะพานลอย รวมถึงสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ปรากฏ ดังนี้

ส่วนที่ 1 รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษา

ส่วนที่ 3 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาทักษะของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 13 ท่าน โดยแบ่งเป็น กลุ่มเจ้าหน้าที่ เป็นชาย 6 ท่าน กลุ่มผู้กระทำผิด เป็นชาย 5 ท่าน และกลุ่มผู้เสียหาย เป็น หญิง 2 ท่าน โดยมีรายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ปรากฏตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1

รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์

กรณีสัมภาษณ์	อายุ/การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์ทำงาน
<u>กลุ่มเจ้าหน้าที่</u>			
1. นายสมบุญ คะเนิงนิชกุล	อายุ 57 ปี /-ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิต วิศวกรรมโยธา	ผู้อำนวยการ สำนักการ ออกแบบ	ทำงานด้านวิศวกรรม จนถึงปัจจุบัน 35 ปี ,ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการ สำนักการออกแบบ
2. พลตำรวจตรี วิบูลย์ บางท่าไม้	อายุ 56 ปี /-ปริญญาตรี รัฐ ประศาสนศาสตร์(ตร.) -ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต (สถาบันพัฒนบริหาร ศาสตร์)	รองผู้บัญชา ตำรวจนครบาล ดูแลงานด้านการ ป้องกัน อาชญากรรม	สารวัตรใหญ่ สน.ทุ่ง มหาเมฆ ,ผู้กำกับการสน. ทองหล่อ, ผู้กำกับการ สน. มักกะสัน,รองผู้บังคับการ ตำรวจนครบาล 2, รองผู้ บังคับการตำรวจนครบาล 6, ผู้บังคับการจังหวัด สุราษฎร์ธานี, รองผู้ บัญชาการตำรวจนครบาล
3. พันตำรวจโท สมศักดิ์ วงศ์ชัยประเสริฐ	อายุ 48 ปี /-ปริญญาตรีรัฐ ประศาสนศาสตร์(ตร.) -ปริญญาโท บริหารธุรกิจ	รองผู้กำกับการ งานป้องกันและ ปราบปราม อาชญากรรม	พนักงานสอบสวน,รอง สารวัตรงานจราจร,รอง สารวัตรงานป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรม, สารวัตรงานสืบสวน, สารวัตรศูนย์วิทยุดับเพลิง
4. ร้อยตำรวจโท สมเกียรติ อนันตกาล	อายุ 43 ปี /-ปริญญาตรี นิติศาสตร์	รองสารวัตรงาน ป้องกันและ ปราบปราม อาชญากรรม	พนักงานสอบสวน (สบ 1), รอง สารวัตรงานป้องกัน และปราบปราม, รองสารวัตรหัวหน้าชุด ตำรวจชุมชนสัมพันธ์

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

กรณีสัมภาษณ์	อายุ/การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์ทำงาน
5. พันตำรวจโท สุคนธ์ เกษแก้ว	อายุ 47 ปี /-ปริญญาตรีรัฐ ประศาสนศาสตร์(ตร.)	รองผู้กำกับการ งานป้องกันและ ปราบปราม อาชญากรรม	รองสารวัตรสอบสวน สน.บางขุนเทียน, สน.ภาษีเจริญ, สน.ทางด่วน 1, สารวัตร สืบสวน สน.จักรวรรดิ, รองผู้กำกับการป้องกัน และปราบปราม สน.บางเขน, สน.บางนา
6. ร้อยตำรวจโท กันต์พงษ์ โฆษิตสุริยมณี	อายุ 25 ปี /-ปริญญาตรีรัฐ ประศาสนศาสตร์ (ตร.)	รองสารวัตรงาน ป้องกันและ ปราบปราม อาชญากรรม	พนักงานสอบสวน สถานี ตำรวจนครบาลบางนา, รองสารวัตรงานป้องกัน และปราบปราม อาชญากรรมสถานีตำรวจ นครบาลบางนา
<u>กลุ่มผู้กระทำผิด</u>			
7. นายเศวตรัฐ ลาชโรจน์	อายุ 40 ปี /-ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง เทคนิค รัตนโกสินทร์ วิทยาเขต หลักสี่ แผนกการตลาด	-	ค้าขาย
8. นายฉัตรชัย จันทร์มา	อายุ 38 ปี /-ประถมศึกษาปีที่ 6	-	รับจ้างทั่วไป ค้าขาย
9. นายสมชัย การะสิทธิ์	อายุ 32 ปี /-ประถมศึกษาปีที่ 6	-	สายช่างช่างเชื่อม ช่าง ยนต์ ค้าขาย

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

กรณีสัมภาษณ์	อายุ/การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์ทำงาน
10. นายสยาม รอดรัตน์	อายุ 32 ปี /-ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	-	ทำงานรับเหมาก่อสร้าง ช่วยคุมงาน เขียนแบบ ออกแบบ ปัจจุบันทำการ สอนเขียนแบบในเรือนจำ
11. นายฮาซัน คิลอะแม	อายุ 30 ปี /-ประถมศึกษาปีที่ 6	-	ค้าขาย
กลุ่มผู้เสียหาย			
12. นางสาวแดง (นามสมมุติ)	อายุ 23 ปี /-ปริญญาตรี สาขา ศิลปศาสตร์ การ โรงแรมและการ ท่องเที่ยว	พนักงานธุรการ	พนักงานติดต่อ ประชาสัมพันธ์ บริษัททัวร์, พนักงาน ประชาสัมพันธ์ บริษัท YAMAHA
13. นางสาวขาว (นามสมมุติ)	อายุ 29 ปี /-ปริญญาตรี สาขา นิติศาสตร์ รามคำแหง	ผู้จัดการฝ่าย การตลาด	ผู้จัดการฝ่ายการตลาด

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ แบ่งออกเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. กลุ่มเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักการออกแบบกรุงเทพมหานคร, เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิระดับผู้บริหารกำหนดนโยบาย, เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม
2. กลุ่มผู้กระทำผิด คือ ผู้ที่เคยกระทำความผิดบนสะพานลอย
3. กลุ่มผู้เสียหาย คือ ผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอย รวมจำนวนทั้งสิ้น 13 ท่าน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “มาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร” ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามข้อคำถามในประเด็นต่าง ๆ ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการศึกษาทัศนะของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 13 ท่าน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ได้ตอบประเด็นคำถามอย่างครบถ้วนในทุกประเด็นคำถามตามแบบสัมภาษณ์ และเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์การศึกษา คือ ศึกษาถึงกายภาพและสิ่งแวดล้อมของสะพานลอยที่ทำให้เป็นเป้าหมายของการก่ออาชญากรรม, ศึกษาทัศนะของกลุ่มที่เกี่ยวข้องต่อปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอยต่อการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร และแสวงหามาตรการที่ควรเป็นในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร นั้น ผู้ศึกษาจึงได้ทำการสรุปทัศนะผลของการสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด ออกเป็น 3 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้แก่

1. ประเด็นในส่วนของ สภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด โดยสรุปจากทัศนะของกลุ่มประชากร ดังนี้
 - ทัศนะของกลุ่มเจ้าหน้าที่
 - ทัศนะของกลุ่มผู้กระทำความผิด
 - ทัศนะของกลุ่มผู้เสียหาย
2. ประเด็นในส่วน ทัศนะของกลุ่มที่เกี่ยวข้องต่อปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอยต่อการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร เพื่อสรุปถึง สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย และช่องโอกาสในการกระทำความผิดบนสะพานลอย โดยสรุปจากทัศนะของกลุ่มประชากร ดังนี้
 - กลุ่มเจ้าหน้าที่ ในทัศนะของการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่เคยปฏิบัติมา ต่อช่องโอกาสในการกระทำความผิด
 - กลุ่มผู้กระทำความผิด ในทัศนะต่อเหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา ที่เหมาะสมเป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด และทัศนะต่อการเลือกตัวเหยื่อหรือลักษณะของเหยื่อ ในการลงมือกระทำความผิด
 - กลุ่มผู้เสียหาย ในทัศนะต่อพฤติกรรมของการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ช่วงเวลา สถานที่และพฤติกรรมการใช้สะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

3. ประเด็นในส่วน ทักษะของกลุ่มเจ้าหน้าที่ต่อข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ควรจะเป็นในปัจจุบัน โดยสรุปจากทักษะของกลุ่มเจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ปรากฏผลออกเป็น 3 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรทั้งหมดได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 สภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำ
ความผิด

1. ทักษะของกลุ่มเจ้าหน้าที่ ต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยและโครงสร้าง
ของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมเป็นอย่างดีทุกคน ประชากรผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่แต่ละคนได้แสดงความคิดเห็น ถึงการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมมาอธิบายให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมโดยรอบตัวสะพานลอย และโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด โดยในแต่ละมุมมองของประชากรผู้ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นโดยส่วนใหญ่ตรงกัน อาจจะแตกต่างกันบ้างในบางทักษะ เพราะกลุ่มประชากรมีมุมมองการทำงานคนละด้าน มีทั้งในด้านของผู้ออกนโยบาย ระดับบริหาร ผู้ปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งผลสรุปของทักษะของประชากรกลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้ง 6 ท่าน มีดังนี้

ทักษะที่ตรงกันของผู้ให้สัมภาษณ์

- สภาพแวดล้อมโดยรอบของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำ
ความผิด

คือ สภาพแวดล้อมที่มีความเปลี่ยวไม่มีผู้คนสัญจรไปมา ทักษะการมองเห็นของบุคคลรอบข้างโดยรอบของสะพานลอยไม่อาจมองเห็น หรือมองเห็นไม่ชัดเจน ,มีสิ่งกีดขวางหรือสิ่ง ปิดบังทักษะการมองเห็นหรือถูกกีดกันด้วยกระถางต้นไม้ กิ่งก้านต้นไม้ ป้ายโฆษณาหรือป้ายจราจร, เป็นที่มีมืด หรือมีแสงสว่างโดยรอบไม่เพียงพอ เป็นสถานที่ล่อแหลมเสี่ยงภัยหรือมีเหตุอาชญากรรมเคยเกิดขึ้นมามาก, มีอาคารรกร้าง มีแหล่งซุ่มซมสลัมโดยรอบ และ สภาพแวดล้อมเป็นที่ห่างจากชุมชน และห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- ลักษณะโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด คือ โครงสร้างของสะพานลอยที่ตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว บริเวณบันไดทางลง อยู่ห่างจากสายตาของประชาชน อยู่ห่างจากชุมชนและไม่มีบ้านผู้คน, มีที่กันแดดกันฝน ซึ่งมีลักษณะปิดทึบ บุคคลที่สัญจรโดยรอบมองไม่เห็นหรือมองมาบนสะพานลอยไม่ชัดเจน, มีสิ่งบดบังทัศนกรรมการมองเห็น เช่น ต้นไม้ ป้ายจราจร ป้ายโฆษณา, สะพานลอยที่ไม่มีการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างหรือมีการติดตั้งแต่แสงสว่างไม่เพียงพอ, สะพานลอยที่ทางเดิน คดเคี้ยว มีที่ลับตา มีจุดอับสายตา, เป็นสะพานลอยที่มีระยะทางทอดยาวและสูง ซึ่งทำให้ทัศนกรรมการมองเห็นอุปสรรคต่อการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ออกตรวจ รวมถึงสะพานลอยที่พื้นที่การเดินแคบ ๆ มีผู้คนสัญจรไปมาเบียดเสียด

ทัศนคติที่แตกต่างเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 2 ได้ให้ทัศนคติที่แตกต่างในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม คือ เสไฟฟ้า ป้ายโฆษณา ป้ายแนะนำทางที่บดบังทัศนกรรมการมองเห็น แล้วก็ตึกแถวอาคารที่พัก ที่รกร้าง รวมถึง พื้นที่ชุมชนแออัดสลัม ล้วนแล้วแต่เป็นสภาพแวดล้อมที่มีผลเอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม และเพิ่มเติมในด้านสภาพแวดล้อมโดยรอบของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด คือ บริเวณโดยรอบสะพานลอยคนข้ามเป็นพื้นที่สลัม มีคนเก็บของเก่า คนเร่รอนเก็บขยะพักอาศัยอยู่ เช่น บริเวณใต้บันไดขึ้นสะพาน ก็เป็นช่องโอกาสที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมได้ อีกทั้งผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 2 ได้แสดงทัศนคติต่อการป้องกันอาชญากรรมในส่วนของสภาพแวดล้อมโดยรอบและสภาพโครงสร้างของสะพานลอย ควรจะสร้างสะพานลอยในจุดที่ไม่ล่อแหลมเสี่ยงภัย หรือบริเวณที่มีผู้คนเยอะ สัญจรไปมาอยู่เป็นประจำ เช่น บริเวณที่มีป้ายรถเมล์หรือ ใกล้บริเวณจักรยานยนต์รับจ้างซึ่ง จะเป็นการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมได้ในอีกทาง และยังเป็นการดึงประชาชนมามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอีกด้วย

2. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 3 ได้ให้ทัศนคติที่แตกต่างในด้านสภาพโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด คือ สภาพของสะพานลอยที่มีราวสะพาน หรือราวกันตกลักษณะทึบ ไม่สามารถมองเห็นผ่านทะลุได้จากภายนอก หรือมองเห็นแต่ไม่ชัดเจน ไม่สะดวกต่อการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ และ สะพานลอยที่มีทางเดินขึ้นลง ลักษณะคดเคี้ยว มีที่ลับตา เป็นมุมอับสายตา

2. ทักษะของกลุ่มผู้กระทำผิด ต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยและโครงสร้างสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดทุกคน ได้แสดงทักษะในรูปแบบการกระทำความผิดและการตัดสินใจในการเลือกลงมือกระทำความผิดจากช่องโอกาสในการกระทำความผิด ต่อลักษณะทางกายภาพของสะพานลอย คือ ด้านสภาพแวดล้อมโดยรอบและโครงสร้างของสะพานลอย ซึ่งสรุปทักษะของผู้กระทำผิดทั้ง 5 ท่าน ดังนี้

ทักษะที่ตรงกันของผู้ให้สัมภาษณ์

- สภาพแวดล้อมโดยรอบของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

คือ สภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยที่ห่างจากชุมชน ห่างจากสถานที่ที่มีผู้คนพลุกพล่านเช่น วินิจฉัยยานยนต์รับจ้าง สภาพแวดล้อมที่ห่างจากสายตาประชาชน มีต้นไม้อำพราง มาบดบัง มีป้ายบอกทางสัญญาณหรือป้ายโฆษณามาบดบัง สถานที่โดยรอบจะต้องมีความมืด ไม่สะดวกต่อการมองเห็น มีซอยเล็ก ซอยย่อยอยู่ใกล้ ๆ เพื่อสะดวกต่อการหลบหนี รวมไปถึงการเป็นจุดที่ห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- สภาพโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

คือ เป็นสะพานลอยตั้งอยู่ที่ห่างลับสายตาผู้คนและการตรวจตราจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ อยู่ห่างชุมชน มีหลังคากันแดดปิดทึบ มีป้ายบอกทาง มีป้ายโฆษณา มีป้ายจราจรมาบดบังวิสัยทัศน์การมองจากข้างนอกตัวสะพานลอยซึ่งทำให้เกิดเป็นจุดอับสายตาสามารถเป็นที่อำพรางตัวได้ ตัวโครงสร้างสะพานลอยไม่ได้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง หรือถ้ามีไฟฟ้าส่องสว่างก็ต้อง มีมุมมองไม่เห็นเด่นชัด

ทักษะที่แตกต่างเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 7 ให้ทักษะแตกต่าง เพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เป็นช่องโอกาสกระทำความผิด คือ สภาพที่มีต้นไม้อำพรางตัว ใช้บดบังซ่อนกาย และให้ทักษะเพิ่มเติมว่า เวลาลงมือกระทำความผิดจะลงมือ 2 คน คืออีกคนขับรถจักรยานยนต์ ส่วนอีกคนลงมือ จึงจำเป็นต้องหาที่ซ่อนอำพรางตัว โดยจะลงมือกันอย่างรวดเร็ว และหลบหนีไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะดีกว่าการลงมือทำคนเดียว เพราะการทำงานคนเดียวจะเสร็จลุล่วงช้า บางทีเสี่ยงต่อการที่เหยื่อต่อสู้ ส่วนด้านโครงสร้างของสะพานลอยผู้ให้สัมภาษณ์มีทักษะที่แตกต่างคือ จะเลือกลักษณะโครงสร้างของสะพานลอยที่มีทางขึ้น ลง เป็นทางลาด แบบไม่ใช่บันได เพื่อสะดวกในการหลบหนี ซึ่งเมื่อกระทำความผิดเสร็จแล้วก็จะวิ่งลงได้ง่ายทำให้สะดวกกว่าการลงแบบบันได

2. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 8 ให้ทัศนะแตกต่าง เพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำผิดคือ สภาพแวดล้อมที่ห่างไกลบุคคลที่รู้จักตน ซึ่งเมื่อถ้าเจอคนที่รู้จักก็ต้องมีการเปลี่ยนวิธีเป็นการชิงเอาทรัพย์สินโดยใช้ความรุนแรงเข้ามาช่วย เพราะผู้ให้สัมภาษณ์ต้องไม่ปล่อยเหยื่อให้พลาดไปเป็นพยานรู้เห็นในการกระทำผิดได้ และผู้ให้สัมภาษณ์จะเลือก สะพานลอยตามห้างสรรพสินค้าเพราะมีเหยื่อผ่านไปมาโดยไม่ทันระวังตัว และมีป้าย มีหลังคามาบดบังการลงมือ ซึ่งจะไม่ทันสังเกตเห็นการลงมือจากข้างนอกตัวสะพาน และสามารถหลบสายตาเจ้าหน้าที่ได้ หรือถ้ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ใกล้ก็最好不要 เพราะถ้ามีเรื่องอะไรตำรวจจะต้องเข้ามาช่วยเหลือ อีกทั้งสภาพสิ่งก่อสร้างโดยรอบของสะพานลอยจะต้องมีช่องทางเดินลงที่เชื่อมต่อในการหลบหนีได้ทันท่วงที ส่วนทัศนะแตกต่างเพิ่มเติม ในด้านโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสกระทำผิดนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณาจากสะพานลอยที่มีโครงสร้างตั้งอยู่แถวชานเมือง

3. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 9 ให้ทัศนะแตกต่าง คือ จะเลือกลงมือในการกระทำผิดโดยไม่พิจารณาสภาพแวดล้อมโดยรอบแต่อย่างใด ขอแค่ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจก็พอแล้ว โดยจะพิจารณาที่ตัวเหยื่อเป้าหมายเท่านั้นถ้าคิดว่าสามารถจัดการกับเหยื่อได้ก็จะลงมือกระทำผิดทันที ส่วนทัศนะแตกต่างในด้านโครงสร้างของสะพานลอย ผู้ให้สัมภาษณ์ จะพิจารณาจ้องที่ตัวเหยื่ออย่างเดียวเพราะฉะนั้นสภาพโครงสร้างของสะพานลอยที่สามารถมองเห็นเหยื่อ มีที่หลบซ่อนเลือกเหยื่อได้แบบนั้นจะดีกว่า เช่นสะพานลอยบริเวณหลักสี่จะมีคนน้อย สะดวกต่อการจ้องเลือกเหยื่อ และเอื้ออำนวยต่อการหลบหนีหลังจากลงมือกระทำผิดโดยไม่ถูกจับกุม

4. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 10 ให้ทัศนะแตกต่างเพิ่มเติม เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโดยรอบที่เป็นช่องโอกาสกระทำผิด คือ วิธีการกระทำผิดของผู้ให้สัมภาษณ์จะใช้การลากเหยื่อไปในพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อทำการจี้ ช่มชู้ ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งบดบังขณะบังคับ ช่มชู้ จะสะดวกในการลงมือ ส่วนทัศนะแตกต่างเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์ ในด้านโครงสร้างของสะพานลอย คือ ผู้ให้สัมภาษณ์จะใช้สภาพโครงสร้างบริเวณเสาต่อหม้อของตัวสะพานลอยเป็นที่ดำเนินการลงมือ คือใช้เป็นหลักในการจี้ บังคับ ช่มชู้เอาทรัพย์สินเพราะสามารถบดบังการกระทำผิดได้

3. ทัศนะของกลุ่มผู้เสียหาย ต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยและโครงสร้างสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

ทัศนะของประชากรกลุ่มผู้เสียหายต่อสภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยและโครงสร้างของสะพานลอย ทั้งสิ้น จำนวน 2 ท่าน ได้ให้ทัศนะที่เหมือนและแตกต่างกันตามพฤติกรรมการใช้สะพานลอย และกิจวัตรประจำวันของแต่ละท่าน มีดังนี้

- สภาพแวดล้อมโดยรอบของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

1. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้เสียหายกรณีสัมภาษณ์ที่ 12 ให้ทัศนะไว้ว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบของสะพานลอยที่มีลักษณะเป็นมุมอับ คู่มืด ๆ ห่างจากสายตาของประชาชนทั่วไป และมีสิ่งบดบัง เป็นสะพานลอยที่ไม่ค่อยมีบุคคลใช้สะพาน บริเวณรอบข้างไม่มีอาคารร้านค้า ซึ่งมีลักษณะเป็นที่เปลี่ยว หรือมีแสงไฟสว่างไม่เพียงพอ จะเอื้ออำนวยและเป็นช่องโอกาสในการกระทำผิด

2. ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้เสียหายกรณีสัมภาษณ์ที่ 13 ให้ทัศนะไว้ว่าสภาพแวดล้อมที่ มืด ๆ และอยู่ในบริเวณเปลี่ยว ห่างไกลผู้คน แสงสว่างไม่เพียงพอ และสะพานลอยที่ไม่ค่อยมีคนข้าม จะเป็นสภาพแวดล้อมที่ผู้ให้สัมภาษณ์มองว่าน่ากลัวและเป็นสิ่งที่จะเอื้ออำนวยต่อการก่ออาชญากรรม

- สภาพโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

ผู้ให้สัมภาษณ์ผู้เสียหายทั้ง 2 ท่าน มีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องสภาพโครงสร้างของตัวสะพานลอยว่ามีความเหมือน ๆ กันทุกสะพานลอย และไม่ได้คำนึงถึงโครงสร้างของสะพานลอยว่าจะเป็นช่องโอกาสในการกระทำผิดได้

จากนั้นเมื่อนำข้อมูลการสรุปจาก ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสามกลุ่ม คือกลุ่มเจ้าหน้าที่ กลุ่มผู้กระทำความผิด และกลุ่มผู้เสียหาย ทั้ง 13 ท่าน ในทัศนะต่อสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดนั้น ประชากรผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นต่อ สภาพแวดล้อมโดยรอบตัวสะพานลอยและโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด ในแต่ละมุมมองของประชากรผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งจากผลที่ได้มีความคิดเห็น ทัศนะโดยส่วนใหญ่ตรงกัน อาจจะแตกต่างกันบ้างในบางทัศนะ เพราะกลุ่มประชากรมีปัจจัยภูมิหลัง ประสบการณ์การใช้ชีวิตหรือหน้าที่คนละรูปแบบ ซึ่งเมื่อสรุปออกมาแล้ว ปรากฏออกมาให้เห็นดังตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2

สรุป ทักษะของเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม
 ผู้ที่เคยกระทำความผิดบนสะพานลอย และผู้เสียหายในคดีอาญา
 ที่มีความเห็นต่อสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย
 ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด

กลุ่มเจ้าหน้าที่	กลุ่มผู้กระทำความผิด	กลุ่มผู้เสียหาย
<p><u>สภาพแวดล้อมโดยรอบ</u> <u>สะพานลอยที่เป็นช่องโอกาส</u> <u>ในการกระทำความผิด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สะพานลอยที่มีความเปลี่ยว ไม่มีผู้คนสัญจรไปมา และทัศนกรรมการมองเห็นของบุคคลรอบข้างโดยรอบของสะพานลอยไม่อาจมองเห็นได้ - มีสิ่งมาปิดบังทัศนกรรมการมองเห็นหรือถูกกีดกันด้วยกระถางต้นไม้, กิ่งก้านต้นไม้, ป้ายโฆษณาหรือป้ายจราจร - แสงสว่างโดยรอบไม่เพียงพอ เป็นที่มีดล่อแหลม 	<p><u>สภาพแวดล้อมโดยรอบ</u> <u>สะพานลอยที่เป็นช่องโอกาส</u> <u>ในการกระทำความผิด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องเป็นสะพานลอยที่ห่างจากชุมชน ห่างจากวินมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ห่างจากสายตาประชาชน - มีต้นไม้อำพราง มาบดบัง มีป้ายบอกทางสัญจรหรือป้ายโฆษณามาบดบัง - เน้นเวลากลางคืน หรือเป็นสถานที่มืด ๆ ไม่สะดวกต่อการมองเห็น และสามารถหลบหนีได้สะดวก 	<p><u>สภาพแวดล้อมโดยรอบ</u> <u>สะพานลอยที่เป็นช่องโอกาส</u> <u>ในการกระทำความผิด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ห่างจากสายตาของประชาชนทั่วไป เป็นสะพานลอยที่ไม่ค่อยมีบุคคลใช้สะพานเท่าไร บริเวณรอบข้างไม่มีอาคารร้านค้า - มีสิ่งบดบังการมองเห็น - สภาพรอบ ๆ ที่มืด ๆ ซึ่ง มีลักษณะเป็นที่เปลี่ยว หรือมีแสง ไฟสว่างไม่เพียงพอ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กลุ่มเจ้าหน้าที่	กลุ่มผู้กระทำความผิด	กลุ่มผู้เสียหาย
<ul style="list-style-type: none"> - มีอาคารรกร้าง มีแหล่งชุมชนสลัมโดยรอบ 	-	-
<ul style="list-style-type: none"> - อยู่ห่างจากชุมชน และห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสะพานลอยที่ห่างจากการตรวจตรา ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 	<ul style="list-style-type: none"> - บริเวณรอบข้างไม่มีอาคารร้านค้า
-	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสะพานลอยที่มีชอยเล็กชอยย่อยอยู่ใกล้ ๆ เพื่อที่จะหลบหนีได้สะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - สภาพรอบ ๆ สะพานลอยที่มีลักษณะเป็นมุมอับ ซอกซอย
<p><u>สภาพโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว บริเวณบันไดทางลง อยู่ห่างจากสายตาของประชาชน ไม่มีบ้านผู้คน - มีที่กันแดดกันฝนมีลักษณะปิดทึบคนสัญจรไปมามองไม่เห็น หรือ มีสิ่งบดบังการมองเห็น เช่น ต้นไม้ ป้ายโฆษณา 	<p><u>สภาพโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สะพานลอยที่ลึบสายตา ผู้คน ห่างชุมชนอยู่แถวชานเมืองเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อย ไม่มีเจ้าหน้าที่เห็น - สะพานลอยที่มีหลังคา มีป้ายบอกทาง มีป้ายโฆษณา มีป้ายจราจรมาบดบังวิสัยทัศน์การมองจากข้างนอกตัวสะพานลอย อำพรางตัวได้ลงมือกระทำความผิดได้มิดชิด ทำให้คนข้างล่างไม่สามารถมองเห็น 	<p><u>สภาพโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - -

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กลุ่มเจ้าหน้าที่	กลุ่มผู้กระทำความผิด	กลุ่มผู้เสียหาย
- สะพานลอยที่มีด แสงสว่าง ไม่มีหรือมีไม่เพียงพอ	- สะพานลอยที่ไม่มีไฟ หรือ ถ้ามีไฟก็ต้องมืด ๆ มองเห็นไม่เด่นชัด	-
- เป็นสะพานลอยที่มี ระยะทางยาวและสูง มี ทางเดินอคคเคี้ยวเป็นมุม อับ ทิศนการมองเป็น อุปสรรคต่อการตรวจตรา ของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ออก ตรวจ และการมองเห็นของ ประชาชนบริเวณโดยรอบ	-	-
- สะพานลอยพื้นที่เดินแคบ ๆ ผู้คนสัญจรไปมา เบียดเสียด	- สะพานลอยที่มีผู้คนชุลมุน หรือมีคนเยอะ มีการเดิน เบียดเสียด	-
-	- โครงสร้างบริเวณเสาตอ หม้อของตัวสะพานลอยที่ เป็นที่ล็บส่ายตาสามารถ บดบังการกระทำความผิด ได้	-

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กลุ่มเจ้าหน้าที่	กลุ่มผู้กระทำความผิด	กลุ่มผู้เสียหาย
-	- สภาพโครงสร้างของสะพานลอยที่สามารถมองเห็นเหนือได้สะดวก เลือกเหยื่อได้ง่าย	-
-	- สะพานลอยที่มีทางลาดลง จะสะดวกในการหลบหนี มากกว่าการลงแบบบันได	-

จากตารางที่ 4.2 ทำให้ทราบถึงทัศนคติตรงกันของกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่ม ในประเด็นลักษณะทางกายภาพ ของสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด ซึ่งเป็นสาเหตุในการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน เห็นว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดบนสะพานลอย คือสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งมาปิดบังทัศนกรรมการมองเห็นหรือถูกกีดกันด้วยต้นไม้ กิ่งก้านต้นไม้ ป้ายโฆษณาหรือป้ายจราจร หรือสิ่งอื่นใดในการปิดบังการมองเห็นบนสะพานลอย, สภาพแวดล้อมที่แสงสว่างโดยรอบไม่เพียงพอ เป็นที่ล่อแหลม สภาพรอบ ๆ ที่เป็นสถานที่มืด ซึ่งมีลักษณะเป็นที่เปลี่ยว ไม่สะดวกต่อการมองเห็น สามารถหลบหนีได้สะดวก, สภาพแวดล้อมที่อยู่ห่างจากชุมชน ห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจและบริเวณรอบข้างไม่มีอาคารร้านค้า ส่วนกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมได้เสนอทัศนคติที่แตกต่างว่า สภาพแวดล้อมที่มีอาคารรกร้าง มีแหล่งชุมชนสลัมโดยรอบ ก็จะเป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดได้ อีกด้วย และมีทัศนคติเพิ่มเติมของกลุ่มผู้กระทำความผิดซึ่งเห็นตรงกันกับกลุ่มผู้เสียหาย ที่มองว่า สภาพแวดล้อมรอบสะพานลอยที่มีซอยเล็กซอยย่อยเป็นมุมอับ ซอกซอยอยู่ใกล้ ทำให้สะดวกต่อการหลบหนีก็เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดได้

2. โครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เคยตกเป็นผู้เสียหาย ไม่ได้แสดงทัศนคติต่อโครงสร้างของสะพานลอย เพราะมองว่า สะพานลอยมี

ลักษณะโครงสร้างเหมือน ๆ กัน ส่วนประชากรกลุ่มเจ้าหน้าที่ และกลุ่มประชากรผู้ที่กระทำ ความผิดมีความคิดเห็นตรงกันว่า โครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำ ความผิด คือ โครงสร้างที่ตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว บริเวณบันไดทางลง อยู่ห่างจากสายตาของประชาชน ไม่มีบ้านผู้คน อยู่ห่างชุมชนหรืออยู่แถวชานเมืองเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อย ไม่มีเจ้าหน้าที่พบเห็น โครงสร้างที่มีที่กันแดดกันฝนมีลักษณะปิดทึบคนสัญจรไปมามองไม่เห็นหรือ มีสิ่งบดบังการ มองเห็น เช่น ต้นไม้ ป้ายโฆษณา ป้ายบอกทาง มีป้ายจราจร มาบดบังวิสัยทัศน์การมองจากข้าง นอกตัวสะพานลอย สามารถอำพรางตัว ใช้แอบหลบซ่อนลงมือกระทำ ความผิดได้มิดชิด ทำให้คน ข้างล่างไม่สามารถมองเห็นการกระทำผิดบนสะพานลอยได้, โครงสร้างสะพานลอยที่ไม่มีไฟ มีด หรือแสงสว่างมีไม่เพียงพอ มองเห็นไม่เด่นชัด, โครงสร้างสะพานลอยที่พื้นทีเดินแคบ ผู้คนสัญจรไป มาเบียดเสียด ผู้คนชุลมุนหรือมีคนเยอะ, และมีทัศนียภาพแตกต่างเพิ่มเติมจากกลุ่มเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ โครงสร้างของสะพานลอยคือสะพานลอยที่มีระยะทางยาวและสูง มีทางเดินงอ คดเคี้ยว เกิดมุม อับ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ออกตรวจและการมองเห็นของ ประชาชนบริเวณโดยรอบ ทำให้เป็นช่องโอกาสในการกระทำ ความผิดได้ ส่วนในทัศนียภาพของผู้ที่เคย กระทำ ความผิด ได้ให้ทัศนียภาพแตกต่างเพิ่มเติมออกไปอีกเกี่ยวกับโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็น ช่องโอกาสกระทำผิด คือ โครงสร้างบริเวณเสาตอม่อของตัวสะพานลอยที่เป็นที่ลับสายตา สามารถบดบังการกระทำ ความผิดได้, โครงสร้างที่สามารถแอบมองเห็นเหยื่อได้สะดวก เลือ กเหยื่อได้ง่าย, และโครงสร้างที่มีทางเดินขึ้นลงเป็นทางลาดจะสะดวกในการหลบหนี จะเป็นช่อง โอกาสในการกระทำ ความผิดในทัศนียภาพของผู้ที่เคยกระทำ ความผิดได้อีกด้วย

ประเด็นที่ 2 ทัศนียภาพของกลุ่มที่เกี่ยวข้องต่อปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอยต่อการเกิด อาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร

สรุปทัศนียภาพในส่วนของ สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย และช่องโอกาส ในการกระทำ ความผิดบนสะพานลอยจากทัศนียภาพของกลุ่มประชากร ทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มที่ เกี่ยวข้องกับการเกิดปัญหาการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอย ดังนี้

1. กลุ่มเจ้าหน้าที่ ในทัศนียภาพของการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่เคยปฏิบัติมา และช่องโอกาสในการกระทำผิด

ผลสรุปของกลุ่มเจ้าหน้าที่ ในทัศนียภาพของการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย ที่เคยปฏิบัติมา และช่องโอกาสในการกระทำผิด ผู้ศึกษาได้สรุปเนื้อหาการสัมภาษณ์ในส่วนขอ

การป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่เคยปฏิบัติมาและอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งส่งผลต่อการเกิดเป็นช่องโหว่โอกาสกระทำผิด โดยผู้ศึกษาได้พิจารณาจากข้อมูลให้ผู้ให้สัมภาษณ์ในแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็น สรุปออกมาเป็น 4 ประเด็นสำคัญ คือ ประเด็นในด้านการกำหนดนโยบาย ด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือ ด้านการนำเสนอของสื่อ และด้านการประเมินผลการปฏิบัติซึ่งประชากรกลุ่มเจ้าหน้าที่ได้แสดงทัศนะออกมา เป็นดังนี้

- ด้านการกำหนดนโยบาย

การป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ผ่านมา มีการกำหนดนโยบายที่สะท้อนให้เห็นถึงผลประโยชน์สูงสุดต่อสังคมส่วนรวม อันมีลักษณะ เหมาะกับ Model ตัวแบบมีเหตุผล ตามทฤษฎีตัวแบบ ของ โทมัส อาร์ ดาย แต่ นโยบายที่ออกมาเป็นหลักการมากทำให้ปฏิบัติตามยาก เนื่องจากเป็นการออกนโยบายมาโดยไม่ได้ออกมาถึงทรัพยากรที่มีอยู่ของหน่วยทรัพยากรบุคคล อุปกรณ์เครื่องมือ และงบประมาณ คือไม่สามารถจะรองรับการปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางของนโยบายได้ เป็นการออกนโยบายจากผู้นำที่เน้นหลักการของผู้บริหารแต่ไม่ได้พิจารณาจากตัวผู้ปฏิบัติ เป็นนโยบายที่ผู้บังคับบัญชาระดับสูง จะให้ความสำคัญเพียงแค่ชั่วคราวเมื่อมีการนำเสนอมานอกจากสื่อ หรือเป็นข่าว โดยไม่ได้ให้ความใส่ใจการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามนโยบายอย่างจริงจัง แล้วยังมีข้อเสียคือ การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายในบางเรื่องยังไม่สามารถปฏิบัติตามให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV การติดไฟฟ้าส่องสว่างตามตัวสะพานลอย และนโยบายที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกตรวจ แต่ผู้ปฏิบัติตามนโยบายก็ไม่สามารถออกตรวจได้ทุกชั่วโมงตามแนวทาง โดยการตรวจก็เป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง และไม่เกิดประสิทธิภาพเพียงพอ เช่น ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 2 ได้ยกตัวอย่าง กรณีการให้เอาตู้แดงไปติดบนสะพานลอย มีตู้แดงให้เดินขึ้นไปเซ็นชื่อและกึ่งบนสะพานลอย ซึ่งสะพานลอยในปัจจุบันมีเป็นจำนวนมาก และเจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติตามนโยบาย ก็ปฏิบัติได้ไม่กี่ยุค สะพาน แล้วยังต้องตรวจตู้แดงตามสถานที่บ้านเรือน จุดสำคัญต่าง ๆ อีก หรือจะต้องปฏิบัติหน้าที่เข้าระงับเหตุอีกด้วย และกรณี นโยบายที่ให้เจ้าหน้าที่สายตรวจ ออกตรวจตราในพื้นที่ภายในแปดชั่วโมงของการทำงาน ผู้ปฏิบัติตามนโยบายก็ไม่สามารถตรวจได้ทุกชั่วโมง และการตรวจก็เป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง และไม่เกิดประสิทธิภาพ อย่างเช่น แถวพหลโยธินมีจำนวนสะพานลอยประมาณ 15 สะพาน ถ้าตรวจทุกสะพานนั้นก็เป็นการตรวจที่ไม่มีประสิทธิภาพ ควรมีการปรับเปลี่ยนไปเป็นการตรวจเฉพาะจุดที่มันล่อแหลม โดยไม่ต้องตรวจทุกจุด เลือกเอาจุดที่มีความล่อแหลม จุดที่เสี่ยงภัย เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดเหตุ จะต้องมีการสำรวจสะพานนั้น ๆ แล้วเข้าควบคุมโดยละเอียดและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

- ด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือ

การกำหนดหน้าที่ต่อตัวบุคลากรในแต่ละคนทำได้ดี แต่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตามนโยบายนั้น ยังไม่เต็มที่ ยังขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจต่างก็มีหน้าที่ มากมาย ทั้งงานในด้านอื่น ๆ หรือกิจการพิเศษต่าง ๆ และจำนวนอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามนโยบายยังมีจำนวนที่ไม่เพียงพอ โดยมีผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 5 ให้ทัศนะเพิ่มเติมไว้ว่า จึงทำให้ไม่อาจที่จะสามารถทำการป้องกันอาชญากรรมที่ผ่านมาได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ และการปรับเปลี่ยกำลังมาทำการปฏิบัติหน้าที่ทดแทน และการให้สิ่งจูงใจ เช่นสวัสดิการ การเลื่อนขั้นเงินเดือน หรือรายได้นอกเวลาต่าง ๆ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจต่อเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานนั้น ก็ยังไม่ได้มีการดำเนินการหรือความใส่ใจจากผู้บังคับบัญชาชั้นสูง

ในเรื่องของอุปกรณ์ เครื่องมือก็ไม่พร้อม เช่น ไฟฉาย อาวุธปืน หรืออุปกรณ์เครื่องมือในหลาย ๆ อย่าง ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเป็นคนจัดหาเอาเอง และในเรื่องการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้และการติดตั้งอุปกรณ์กล้องวงจรปิดงบประมาณในการจัดหาก็ไม่เพียงพอ ซึ่งก็มีทัศนะเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 2 ให้ทัศนะเพิ่มเติมในเรื่องการติดตั้งอุปกรณ์กล้องวงจรปิดหรือ CCTV ว่า งบประมาณในการจัดหาจะไม่เพียงพออยู่แล้ว ต้องใช้วิธีการติดกล้องวงจรปิดหรือ CCTV โดยให้ร้านค้าหรือเจ้าของอาคารบ้านเรือน ที่มีความประสงค์จะช่วยเหลือ ก็สามารถอำนวยความสะดวกในการติดตั้งเพื่อเป็นส่วนช่วยในการป้องกันได้อีกด้านด้วย

- ด้านผลกระทบจากการนำเสนอสื่อ

ในด้านการนำเสนอของสื่อ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมากมองว่า ไม่มีผลต่อปัญหาทางด้านนโยบายที่ปฏิบัติมาและเกิดประโยชน์มากกว่าโทษ คือ ก็มีทั้งสองประการ ประการแรกคือประโยชน์ที่ได้ จากสื่อ คือแนะแนวทางให้มีความระมัดระวังเวลาใช้สะพานลอยและเจ้าหน้าที่ตำรวจใส่ใจหาทางป้องกันอาชญากรรมมีความกวาดขันการตรวจตรามากขึ้นส่วนในประการที่สองในเรื่องของโทษที่เกิดจากสื่อ คนรายนำตัวอย่างการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยไปเป็นตัวอย่างเลียนแบบในการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอยจะสังเกตเห็นได้จากเมื่อมีการกระทำ ความผิดเกิดขึ้นบนสะพานลอย ก็มีเหตุเกิดขึ้นเหมือนกันติดตามมา ซึ่งมองได้ว่าเป็นการเลียนแบบทำตามกัน หรือเป็นการชี้ช่องทางให้กับผู้ที่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนให้คิดอยากลอกเลียนแบบ โดยในส่วนนี้มีทัศนะเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 4 ว่า สื่อควรจะมีการนำเสนอผลการตัดสินโทษในการกระทำความผิดของผู้กระทำความผิด โดยถ้า

เป็นสื่อหนังสือพิมพ์ก็ให้ลงข่าวออกหน้าแรกเพื่อเป็นการป้องปรามให้เกิดความหลาบจำ และเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด

- ด้านการประเมินผลการปฏิบัติ

ขาดการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ผู้บังคับบัญชาในระดับสูงไม่ให้ความเอาใจใส่ต่อการประเมินวัดผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติขาดแรงกระตุ้น และแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ รวมไปถึง การแสดงทัศนคติเพิ่มเติมของผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 3 ว่า การประเมินผลการปฏิบัติ ไม่ได้คำนึงถึงสภาพปัจจัยในแต่ละพื้นที่ เพราะในแต่ละพื้นที่ มีสภาพโครงสร้างทางประชากร สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ ปริมาณงาน และในด้านกำลังพล แตกต่างกันไปส่งผลถึงการปฏิบัติตามนโยบายเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ โดยจากการพิจารณาจากผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กรณีสัมภาษณ์ที่ 2 โดยผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ได้เป็นคนตรวจสอบในเรื่องการประเมินผล แต่ผู้ให้สัมภาษณ์ก็ได้รับทราบข้อมูลทางสถิติการเกิดอาชญากรรมจากจำนวนสถิติที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นตัวเลขการเกิดอาชญากรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนที่สูงอยู่ ดังนั้นจากการ ขาดการประเมินผลในการปฏิบัติงานตามนโยบายทำให้ไม่มีตัวชี้วัดการทำงานได้ ส่งผลถึงการนำผลที่ผ่านมาปรับแก้ไขแนวทางการดำเนินการในการป้องกัน ซึ่งสังเกตได้จากความไม่ประสบความสำเร็จตามนโยบายที่ยังหย่อนประสิทธิภาพอยู่ เพราะยังมีอาชญากรรมเกิดขึ้นให้เห็นอยู่เป็นประจำ

จากทัศนะของกลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้ง 6 ท่าน ในทัศนะที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยและอุบสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาได้สรุปเนื้อหาการสัมภาษณ์โดยได้พิจารณาจากข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ในแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นในด้านอุบสรรคปัญหาที่ผ่านมา สรุปออกมาเป็น 4 ประเด็นสำคัญ คือ ประเด็นในด้านการกำหนดนโยบาย ด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือ ด้านการนำเสนอของสื่อ และด้านการประเมินผลการปฏิบัติซึ่งทำให้เกิดเป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด สรุปออกมาในรายละเอียด ได้ว่า

การป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่เคยปฏิบัติมาการดำเนินการในบางประเด็นไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่นการติดตั้งกล้องวงจรปิด การติดไฟฟ้าส่องสว่างให้กับทุกสะพานลอย เป็นต้น ในบางประเด็น ก็ไม่สามารถนำมาปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเหตุปัจจัยด้านทรัพยากรบุคคล และอุปกรณ์เครื่องมือ ของหน่วยปฏิบัติไม่พร้อมต่อการปฏิบัติตามนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น กรณีการเพิ่มจุดตรวจบนสะพานลอย แต่กำลังพลในการปฏิบัติมีจำนวนเท่าเดิม เมื่อจุดตรวจมีมากขึ้น การปฏิบัติหน้าที่ก็เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ หรือจะมีการระดมพลนอกเวลาปฏิบัติงานอยู่เสมอ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ

สายตรวจมีความหลากหลายในหน้าที่การงานมากจนไม่สามารถปฏิบัติงานในด้านของตนได้ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพโดยต้องใช้กำลังพลในการป้องกันไปปฏิบัติในหน้าที่อื่น ส่งผลให้เกิดความบกพร่องในงานด้านป้องกัน เช่น กรณี ภารกิจพิเศษต่าง ๆ การปราบจลาจล เป็นต้น อีกทั้งรูปแบบการปฏิบัติงานก็ไม่มีปรับเปลี่ยนตามระยะเวลา ตลอดจนถึงคำสั่งของผู้บริหารก็ไม่มีเอกภาพเพียงพอในการปฏิบัติงาน ไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรม การปฏิบัติงานตามหน้าที่จึงไม่มีการทุ่มเทและรับผิดชอบเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และยานพาหนะอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เทคโนโลยีที่จำเป็นต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ เงินเดือนและสวัสดิการไม่เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมบนสะพานลอยตามนโยบายและส่งผลต่อการเกิดช่องโอกาสในการกระทำผิดของคนร้ายได้ด้วย

2. กลุ่มผู้กระทำผิด ในทัศนะต่อเหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา ที่เหมาะสมเป็นช่องโอกาสในการกระทำผิด และทัศนะต่อการเลือกตัวเหยื่อหรือลักษณะของเหยื่อ ในการลงมือกระทำผิด

ประชากรผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดแต่ละคนมีทัศนะ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจลงมือกระทำผิด แต่แต่ละคนตามรูปแบบความถนัด ทักษะ หรือแนวทางของตน ผู้ศึกษาจึงขอเสนอผลการศึกษาผลการสัมภาษณ์ ประชากรกลุ่มผู้กระทำผิด ออกเป็นรายบุคคลเพื่อจะได้รายละเอียดในประเด็น ทัศนะต่อเหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา ที่เหมาะสมเป็นช่องโอกาสในการกระทำผิด และทัศนะต่อการเลือกตัวเหยื่อหรือลักษณะของเหยื่อ ในการลงมือกระทำผิด อย่างชัดเจนและละเอียด ดังนี้

- ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 7

ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่เคยรับทราบถึงมาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยแต่อย่างใด และไม่ทราบนโยบายหรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามนโยบายป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย ผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณา ถึง สภาพะ เหตุการณ์ และ บรรยากาศ ที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตัดสินใจลงมือกระทำผิด คือพิจารณาจากสภาพช่วงเวลา คือต้องเป็นเวลากลางคืน เพราะจะมีความมืดในการลงมือ ไม่มีผู้คนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจมองเห็น การลงมือกระทำผิด ซึ่งจะดีกว่าเวลากลางวัน เพราะจะมีความชัดเจน สามารถมองเห็นและอาจถูกตรวจพบการกระทำผิดได้ อีกอย่างในเวลากลางคืนจะมีผู้คนโดยรอบน้อย คือจะทำให้สะดวกในการลงมือและไม่มีพยานหลักฐานมาติดตามตัวได้

ผู้ให้สัมภาษณ์จะอาศัยเหตุการณ์ในการลงมือกระทำคามผิดคือกรณีเวลาคนเดินบนสะพานลอยและกำลังชุลมุนหรือมีคนเยอะ ขณะอยู่บนสะพานลอย โดยจะอาศัยก่อนเรื่องขึ้นให้มีปัญหาทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทอาศัยจังหวะชุลมุน มั่ว ๆ คนรอบข้างมีน้อย หรือการเดินทางเบียดเสียดกันแล้วฉวยโอกาสแผลงเอาทรัพย์สินของเหยื่อหลบหนีไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ จะเลือกบรรยากาศ ช่วงกลางวันและต้องเป็นช่วงที่ผู้คนเสร็จจากการทำงาน ช่วงเวลาเร่งด่วนหลังเลิกงาน เพราะช่วงบรรยากาศดังกล่าวผู้คนพอทำงานเสร็จก็จะเร่งรีบกลับบ้านไม่ได้ระมัดระวังตัวและก็น้อยด้วยจะไม่สนใจสิ่งรอบข้าง ก็จะฉวยโอกาสดังกล่าวนี้เป็นช่วงเวลาลงมือกระทำคามผิด โดยจะใช้วิธีการเดินทางมาถึงเป้าหมายเมื่อเจอเหตุการณ์เฉพาะหน้าก็ตัดสินใจลงมือกระทำผิดเอาตอนนั้นเลย โดยจะไม่ได้มีการวางแผนอย่างใดมาก่อน ซึ่ง ผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่ได้มีวิธีดักหรือเหยื่อ หรือการเลือกตัวเหยื่อจากการดูรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของเหยื่อ เวลาลงมือกระทำคามผิด ผู้ให้สัมภาษณ์จะลงมือด้วยความเม้า อาจมีการเสพยาเสพติดหรือดื่มสุรามาก่อน และไม่มีเงินด้วย

ในด้านสื่อที่มีการนำเสนอการกระทำคามผิดบนสะพานลอยจะไม่มีผลต่อการที่ผู้ให้สัมภาษณ์ลงมือกระทำคามผิด และไม่มีผลต่อการเลียนแบบตามการนำเสนอของสื่อ รวมถึงผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่ได้เรียนรู้หรือเลียนแบบจากใครในการกระทำคามผิด

ในการตัดสินใจเลือกเหยื่อเป้าหมาย ในการลงมือกระทำคามผิดผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณาจาก เลือกเหยื่อที่มีเครื่องประดับตกแต่งตามร่างกาย ที่ดูเห็นเด่นชัด หรือใส่เยอะ ๆ แล้วเห็นสะดุดตา โดยเหยื่อที่ตัดสินใจเลือกจะไม่จำกัดเพศ จะพิจารณาเลือกจากความมีฐานะคือวัยทำงาน จะดูความอ่อนแอหรือสภาพร่างกายที่เชื่อว่าหากมีการต่อสู้กันเกิดขึ้นจะสามารถสู้ได้ แต่ยังไงแล้วจะพิจารณาถึงความคุ้มค่าของการลงมือ ในเรื่องจำนวนของทรัพย์สินที่จะได้ และการหลบหนีโดยไม่มีการต่อสู้ทำร้ายกันเกิดขึ้น ในลักษณะของเหยื่อเป้าหมายจะพิจารณาจาก เหยื่อจะต้องเดินมาคนเดียว แล้วมีลักษณะไม่ทันระมัดระวังตัว เพราะหากมาเป็นกลุ่มหลายคนจะลงมือกระทำคามผิดลำบากและทำให้งานเสร็จช้าหรือพลาด โดยการลงมือในแต่ละครั้งจะต้องเป็นไปอย่างแม่นยำและรวดเร็ว หรือในบางครั้งจะอาศัยช่วงจังหวะที่มีคนสัญจรบนสะพานลอย ช่วงชุลมุนกันเยอะ ๆ

- ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 8

ผู้ให้สัมภาษณ์ทราบว่ามีมาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยและทราบถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามนโยบาย โดยทราบข้อมูลจากสื่อ จากลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการพิจารณา ถึง สภาพะ เหตุการณ์ และบรรยากาศ ที่ทำให้

ผู้ให้สัมภาษณ์ตัดสินใจลงมือกระทำความผิด คือพิจารณาจากผู้ให้สัมภาษณ์ จะมีสภาวะอาการ คือติดยาเสพติด ผู้ให้สัมภาษณ์มีความต้องการหาเงิน ต้องการใช้จ่ายเงิน ในลักษณะการลงมือ จะหาจังหวะการลงมือกระทำความผิด โดยสังเกตเหยื่อที่เดินถือของมาบนสะพานลอย แล้วจากการสัญจรบนสะพานลอย จะสามารถทำการเดินเข้าไปชนเหยื่อ เพื่อให้ทำให้สิ่งของ ของตนเสียหาย ผู้ให้สัมภาษณ์จะบีบบังคับเหยื่อให้ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน ผู้ให้สัมภาษณ์จะใช้วิถีทางต่าง ๆ เพื่อให้เหยื่อส่งเงินให้และจะใช้กำลังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กรณีเหยื่อขัดขืน

ผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่สนใจเหตุการณ์อย่างอื่น จะมองพิจารณาถึงลักษณะของตัวเหยื่อว่าเหยื่อจะมีเงินร่ำรวย โดยจะเลือกสถานที่ที่มีคนเดินไปมาบนสะพานลอยจำนวนมาก ใกล้แหล่งทำงานหรือห้างสรรพสินค้า แต่ ถ้าเป็นสะพานลอยที่มีเจ้าหน้าที่ก็จะหลีกเลี่ยง

ผู้ให้สัมภาษณ์จะเลือกบรรยากาศ ช่วงเวลาที่เหมาะสมนั้นผู้ให้สัมภาษณ์จะเลือกสะพานลอยที่เป็นแหล่งชุมชนมีคนวัยทำงาน ทำทางมีฐานะ เดินไปมาบนสะพานลอย โดยผู้ให้สัมภาษณ์สามารถเลือกลงมือกระทำความผิดได้ทั้งกลางวันและ กลางคืน ช่วงเวลาผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่ได้มีการเจาะจง โดยจะไม่มีการดักรอ ดูเหยื่อหรือพิจารณาจากกิจวัตรประจำวันของเหยื่อแต่อย่างใด แต่จะพิจารณาจากการ ดูที่ทรัพย์สินของเหยื่อ และอาศัยอิทธิพลข่มขู่ จากการทำให้ของของตนเสียหายแล้วเรียกค่าตอบแทนโดยการกรรโชกให้ได้ทรัพย์สิน และผู้ให้สัมภาษณ์ไม่มีการวางแผนใด ๆ ในการลงมือ จะเลือกเหยื่อ ณ ตรงจุดนั้น ๆ เลย

ในด้านสื่อที่มีการนำเสนอการกระทำความผิดบนสะพานลอยจะไม่มีผลต่อการเลือกลงมือกระทำความผิด เพราะผู้ให้สัมภาษณ์จะไม่มีการวางแผนมาก่อน ส่วนในด้านข้อมูลทางสื่อผู้ให้สัมภาษณ์ใช้เป็นข้อมูลในการระมัดระวังตัวเวลาลงมือกระทำความผิด และติดตามการปฏิบัติงานหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการกระทำความผิดผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่ได้เรียนรู้หรือเลียนแบบจากใครแต่อย่างใด จะคิดเอาเอง

ในการตัดสินใจเลือกเหยื่อเป้าหมาย ในการลงมือกระทำความผิด ผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณาจากเหยื่อที่เป็นผู้ชายและผู้หญิงที่เดินมาด้วยกันเป็นแฟนกัน เหยื่อต้องเป็นคนดูดีมีฐานะ การแต่งตัวดูดี มีเครื่องประดับ จะอาศัยความรู้สึกอยากปกป้องผู้หญิงของผู้ชายเพราะถ้าคนเป็นแฟนกันต้องปกป้องอีกฝ่าย แล้วผู้ให้สัมภาษณ์สามารถเรียกเงินได้เยอะ ผู้ให้สัมภาษณ์จะต้องมีความก้าวร้าว ไม้ใจอ่อน โดยอาศัยความอ่อนแอของเหยื่อ และจะไม่เลือกเหยื่อที่ดูแล้วมีความแข็งแรง เช่น นักกล้าม นักกีฬา ส่วนในลักษณะของเหยื่อเป้าหมาย จะพิจารณาจากเหยื่อมาเป็นคู่แบบเป็นแฟนกัน ดูสภาพอ่อนแอสามารถข่มขู่ได้ จะเน้นเหยื่อที่เป็นวัยทำงาน

- ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 9

ผู้ให้สัมภาษณ์ทราบว่ามีการป้องกันการอาชญากรรมบนสะพานลอยและทราบถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจตามนโยบาย โดยทราบข้อมูลจากสื่อ จากลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งพิจารณาดูแล้วมีความหละหลวมในการปฏิบัติหน้าที่ ดูจากเจ้าหน้าที่ที่ยังตรวจตราไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะบนสะพานลอยมีจุดหรือมีช่องทาง ก่ออาชญากรรมจากผู้เสียหายบนสะพานลอยได้ทุกเมื่อ และในการพิจารณาถึงสภาวะ เหตุการณ์ และบรรยากาศที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตัดสินใจลงมือกระทำความผิด จะพิจารณาถึงสภาวะกลางคืนจะดีกว่า ไม่มีคนเห็นและการติดตามจับกุมตัวหลังจากเวลาก่อเหตุจะเป็นไปโดยยาก มีความสะดวกในการหลบหนี และเหยื่อจะจำหน้าไม่ได้

ผู้ให้สัมภาษณ์จะตัดสินใจจากเหตุการณ์จากการดูรอบ ๆ ข้าง เมื่อดูแล้วฟันสายตาผู้คนมองเห็น และปลอดภัยก็ลงมือกระทำความผิด โดยส่วนมากรูปแบบที่ใช้ จะใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะในการก่อเหตุ

ผู้ให้สัมภาษณ์จะเลือกบรรยากาศ ช่วงเวลา จะต้องเป็นกลางคืน ประมาณ 1 ทุ่ม จะเหมาะสมที่สุด เพราะไม่ค่อยพบเจ้าหน้าที่ตำรวจในเวลาดังกล่าว

ในด้านสื่อที่มีการนำเสนอการกระทำความผิดบนสะพานลอย จะไม่มีผลต่อการเลือกลงมือกระทำความผิด และผู้ให้สัมภาษณ์ไม่มีการเรียนรู้หรือเลียนแบบจากใคร ที่กระทำความผิดเพราะความต้องการทรัพย์สินและโอกาสเหมาะสม

ในการตัดสินใจเลือกเหยื่อเป้าหมาย ในการลงมือกระทำความผิดผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณาจาก เครื่องประดับตกแต่งของเหยื่อ สามารถมองเห็นดูสะดุดตา โดยจะสังเกตเห็นได้จากการใส่เสื้อคอกว้างจะแลเห็นเครื่องประดับได้ เพราะถ้าการแต่งกายแบบมิดชิดก็คงไม่เห็นและก็คงปล่อยไป ส่วนใหญ่จะเลือกเหยื่อที่เป็นผู้หญิง แต่ถ้ากรณีเป็นผู้ชายต้องดูว่าจะสามารถต่อสู้ได้หรือไม่ หรือกรณีถ้ามีบุคคลที่อยู่ด้วยกันตั้งแต่ 2 คนก็ต้องมีอุปกรณ์ อาวุธ เข้ามาช่วยด้วย ในลักษณะของเหยื่อเป้าหมาย จะพิจารณาจาก ผู้หญิง ผู้อ่อนแอ ลักษณะบุคลิกการแต่งกายชอบโชว์เครื่องประดับล่อตาล่อใจ เพราะจะพิจารณาจากทรัพย์สินเป็นสำคัญ

- ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 10

ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ทราบว่ามีการป้องกันการอาชญากรรมบนสะพานลอย แต่ทราบถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่ามีช่องโหว่ มีช่องโอกาสในการลงมือกระทำความผิด เพราะยังงังก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาตรวจสอดพื้นที่ได้ตลอด 24 ชั่วโมงอยู่แล้ว และอีกอย่างถ้ากรณีที่มีการติดตั้งกล้อง ยังงังก็ไม่สามารถเห็นหน้าได้หรือถ้าบางที่ การลงมือกระทำความผิด

อาจจะมีการปลอมตัวมาก็ได้ ในสภาวะ เหตุการณ์ และบรรยากาศ ที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตัดสินใจลงมือกระทำความผิด คือผู้ให้สัมภาษณ์จะมีอาการเมา มีการเสพสารเสพติดมาก่อนที่จะลงมือแล้วเมื่อมีโอกาสก็จะลงมือทำเลย จะอาศัยโอกาสช่วงที่ไม่มีคน สภาวะอยู่ในช่วงมืด ผู้ให้สัมภาษณ์ จะพิจารณาจากทรัพย์สินของเหยื่อในการเลือกลงมือกระทำความผิด โดยการลงมือจะไม่มีวางแผนมาก่อน หรือเลือกเจาะจง ดักรอเหยื่อที่เป็นเป้าหมายแต่อย่างใด คือการจะลงมือนั้นผู้ให้สัมภาษณ์เมื่อต้องการเงินไปใช้จ่ายในการดื่มสุรา ก็จะออกมาลงมือโดยจะกระทำเพียงคนเดียวและจะใช้ยานพาหนะด้วยเพราะจำเป็นต่อการหาเหยื่อ และหลบหนี

ผู้ให้สัมภาษณ์จะเลือกบรรยากาศ ช่วงเวลา เลิกงานของบุคคลทำงานทั่วไป และจะต้องเป็นช่วงเวลากลางคืน และเป็นเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่มีเงินซื้อเหล้า

ในด้านสื่อที่มีการนำเสนอการกระทำความผิดบนสะพานลอย แต่ผู้ให้สัมภาษณ์เสนอข้อคิดเห็นว่า จะมีผลต่อกลุ่มเด็กและเยาวชนในการเลียนแบบการกระทำความผิดได้ ส่วนการเรียนรู้การกระทำผิดผู้ให้สัมภาษณ์ ได้เรียนรู้การลงมือกระทำความผิดจากกลุ่มเพื่อนสมัยที่ศึกษาเรียนอยู่ด้วยกัน

ในการตัดสินใจเลือกเหยื่อเป้าหมาย ในการลงมือกระทำความผิดผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณาจากทรัพย์สินของเหยื่อว่ามีทรัพย์สินหรือไม่ คำนวณการลงมือหรือไม่จะลงมือกระทำความผิดได้ทั้งหญิงชาย ซึ่งจะพิจารณาจากการแต่งตัวว่าแต่งตัวดีมีฐานะแค่ไหน อีกทั้งแม้ว่าเหยื่อจะมาเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ก็สามารถลงมือได้เพราะทุกครั้งที่ลงมือผู้ให้สัมภาษณ์ก็จะพกพาอาวุธปืนด้วย จะพิจารณาแค่ทรัพย์สินของเหยื่อ ส่วนในลักษณะของเหยื่อเป้าหมาย จะพิจารณาจากเหยื่อที่ไม่ทันระมัดระวังตัว เช่น เหยื่อที่รีบไปทำงานหรือไปเรียนแล้วสามารถเข้าประกบได้จะใช้การจี้เอาทรัพย์สินบนสะพานลอยหรือเสาด้านล่าง โดยผู้สัมภาษณ์ต้องการแค่ทรัพย์สินไม่ได้ต้องการทำร้ายร่างกาย มีทรัพย์สินก็เอาถ้าไม่มีก็ปล่อย ส่วนมากไม่สนใจบุคคลิกเท่าไร

- ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำความผิดกรณีสัมภาษณ์ที่ 11

ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ทราบว่ามีมาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย และไม่ทราบถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่อย่างใด ในสภาวะ เหตุการณ์ และบรรยากาศในแบบที่ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตัดสินใจลงมือกระทำความผิด ผู้ให้สัมภาษณ์จะพิจารณาจาก สะพานลอยนั้น ๆ ว่ามีความเปลี่ยว คือ บรรยากาศที่ไม่มีคนโดยรอบ อยู่ห่างไกลแหล่งชุมชน และการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะจะทำให้รอดพ้นสายตาทั้งจากประชาชนและ

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ การลงมือกระทำความผิดจะเน้นเวลากลางคืนและสถานที่มืด ๆ เพราะสะดวกต่อการหลบหนี

ผู้ให้สัมภาษณ์จะเลือกช่วงเวลา ที่เป็นกลางคืนมืด แต่จะไม่เลือกว่าเป็นช่วงเวลาไหน และโดยส่วนมากไม่ได้วางแผน หรือมาดักชุมรอก จะเลือกเหยื่อจากการตัดสินใจร่วมกับเพื่อน ที่มาร่วมกระทำความผิดด้วยกัน

ในด้านสื่อที่มีการนำเสนอการกระทำความผิดบนสะพานลอยจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำความผิดต่อผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนการเรียนรู้ หรือเลียนแบบจากการกระทำ ความผิดผู้ให้สัมภาษณ์ มีการเรียนรู้การกระทำความผิด และเลียนแบบมาจากกลุ่มเพื่อนที่สนิทกัน

ในการตัดสินใจเลือกเหยื่อเป้าหมาย ในการลงมือกระทำความผิดผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณาจากคำแนะนำของกลุ่มเพื่อนบอกให้ลงมือกระทำ ความผิด โดยจะไม่จำกัดเรื่องเพศ จะอยู่ที่ว่าจะกล้าหรือไม่กล้าลงมือกระทำ และความอยากจะลงมือทำ โดย อีกทั้งในการลงมือในแต่ละครั้งผู้ให้สัมภาษณ์จะมีอาการเมา จะลงมือด้วยความเมาไม่ค่อยจะได้พิจารณาในการเลือกเหยื่อ ในลักษณะของเหยื่อเป้าหมายที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำ ความผิด จะพิจารณาจาก ความอ่อนแอของเหยื่อ สามารถลงมือแล้วไม่พลาด ไม่มีการต่อสู้ขัดขืน หรือถ้ามีการต่อสู้ขัดขืนก็ต้องชนะ ผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณาจากความกล้าหรือไม่กล้า ขอแค่ผู้ให้สัมภาษณ์อยากจะทำเท่านั้นก็ลงมือทำเลย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิดเพื่อให้ทราบถึง สภาพะ เหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา ที่เหมาะสมเป็นช่องโอกาสในการกระทำผิด และทัศนคติต่อการเลือกตัวเหยื่อหรือลักษณะของเหยื่อในการเลือกลงมือกระทำ ความผิดของผู้กระทำผิด ทำให้ทราบข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มผู้กระทำผิดมองว่าเหตุการณ์และบรรยากาศ มีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำ ความผิดบนสะพานลอย โดย ผู้กระทำผิดแต่ละคนจะมีรูปแบบการเลือก เหตุการณ์หรือบรรยากาศในการลงมือกระทำ ความผิดมีทั้งเหมือนและแตกต่างกันไป โดยจะพิจารณาจากสภาพเวลากลางคืน มีความมืดในการลงมือ ไม่มีผู้คนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจมองเห็นการลงมือกระทำ ความผิด ในเวลากลางคืนจะมีผู้คนโดยรอบน้อย และบรรยากาศมีลักษณะเปลี่ยว จะอาศัย เหตุการณ์ในการลงมือกระทำ ความผิด คือกรณีเวลาคนเดินบนสะพานลอยและกำลังชุลมุนหรือมีคนเเยอะ ขณะอยู่บนสะพานลอย โดยจะอาศัยจังหวะชุลมุน หรือการเดินทางเบียดเสียดกันแล้วฉวยโอกาสแผลอเอาทรัพย์สิน หรือ พิจารณาช่วงบรรยากาศที่ผู้คนเสร็จจากการทำงาน ช่วงเวลาเร่งด่วนหลังเลิกงาน เพราะช่วงบรรยากาศดังกล่าวผู้คนพอทำงานเสร็จเร่งรีบกลับบ้าน และพิจารณาโดยหาจังหวะการลงมือกระทำ ความผิด เช่นการสังเกตเหยื่อที่เดินถือของมาบน

สะพานลอย แล้วจากการสัญจรบนสะพานลอย จะสามารถทำการเดินเข้าไปชนเหยื่อ เพื่อให้ทำให้
 สิ่งของ ของตนเสียหาย จากนั้นจะบีบบังคับเหยื่อให้ชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงิน เป็นต้น ผู้กระทำผิด
 จะใช้วิธีทางต่าง ๆ เพื่อให้เหยื่อส่งเงินให้และจะใช้กำลังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กรณีเหยื่อขัดขืน รวมไปถึง
 จนถึงเมื่อ ผู้กระทำผิดมีความต้องการหาเงิน มีสภาวะอาการต้องการยาเสพติด

2. เรื่องช่วงเวลา ที่เหมาะสม มีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำความผิดบน
 สะพานลอย ของผู้กระทำความผิด โดยส่วนมาก จะอาศัยช่วงเวลามาเป็นตัวพิจารณาในการ
 ตัดสินใจ คือ จะอาศัยช่วงเวลากลางคืนช่วงเวลาที่ไม่ค่อยพบเจ้าหน้าที่ตำรวจ ช่วงเวลาเลิกงาน
 ของบุคคลทำงานทั่วไป กลุ่มผู้กระทำผิด จะเลือกลงมือโดยจะมาถึงสถานที่แล้วเจอเหตุการณ์
 เฉพาะหน้าตัดสินใจการลงมือเอาตอนนั้นโดยไม่มี การวางแผนมาก่อน ซึ่งกลุ่มผู้กระทำผิดจะไม่ได้
 มีวิธีดักรอเหยื่อ หรือการเลือกตัวเหยื่อจากการดูรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของเหยื่อ

3. การนำเสนอของสื่อ จะไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำความผิดบน
 สะพานลอย เพราะกลุ่มผู้กระทำผิด ไม่ได้ตัดสินใจลงมือกระทำความผิด หรือเลียนรู้การกระทำ
 ความผิดจากการนำเสนอของสื่อที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดบนสะพานลอย

4. การเรียนรู้ หรือเลียนแบบจากการกระทำความผิดของผู้อื่นโดยส่วนน้อยของ
 กลุ่มผู้กระทำผิดจะเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน และการทำตามเพื่อน คำชักชวนของเพื่อน

5. การตัดสินใจเลือกเหยื่อและลักษณะของเหยื่อเป้าหมาย ในการเลือกลงมือ
 กระทำความผิดผู้ให้สัมภาษณ์พิจารณา เลือกเหยื่อที่มีเครื่องประดับตกแต่งตามร่างกาย ที่ดูเห็น
 เด่นชัด หรือการใส่เครื่องประดับที่แลเห็นสะดุดตา จะสังเกตได้จาก เหยื่อที่สวมใส่เสื้อคอกว้าง
 เพราะถ้าการแต่งกายแบบมิดชิดก็คงไม่เห็นและก็คงปล่อยไป จะพิจารณาจากจำนวนและขนาด
 ของทรัพย์สินของเหยื่อ คือต้องคุ้มค่าต่อการลงมือ และเลือกจากความน่าจะมีฐานะของเหยื่อ
 ส่วนในการเลือกลักษณะตัวเหยื่อ จะไม่จำกัดเพศ จะพิจารณา ดูความอ่อนแอหรือสภาพร่างกายที่
 เชื่อว่าหากมีการต่อสู้กันเกิดขึ้นจะสามารถสู้ได้ พิจารณาจากเหยื่อที่เดินมาคนเดียว แล้วมี
 ลักษณะไม่ทันระมัดระวังตัว หรือที่ไม่ทันระมัดระวังจากการรีบไปทำงานหรือไปเรียน จะไม่เลือก
 เหยื่อที่ดูแล้วมีความแข็งแรง เช่น นักกล้าม นักกีฬา หรือถ้ากรณีเหยื่อที่เดินมาเป็นคู่แบบเป็นแฟน
 กันผู้ให้สัมภาษณ์จะอาศัยความอยากปกป้องผู้หญิงของผู้ชายที่เป็นคู่แฟน จะอาศัยความอ่อนแอ
 ดูแล้วสามารถข่มขู่ได้ เพื่อที่จะได้เรียกห้อง และข่มขู่เอาทรัพย์สิน

3. กลุ่มผู้เสียหาย ในทัศนคติต่อพฤติกรรมของการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ช่วงเวลา สถานที่และพฤติกรรมการใช้สะพานลอย ที่เป็นช่องทางโอกาสในการกระทำความผิด

ผู้ศึกษาจึงได้สัมภาษณ์ประชากรกลุ่มผู้เสียหายในทัศนคติของพฤติกรรมของการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ช่วงเวลา สถานที่และพฤติกรรมการใช้สะพานลอย เพื่อหาความสัมพันธ์กันระหว่างการตัดสินใจของผู้กระทำความผิดและพฤติกรรมของตัวผู้เสียหาย โดยสรุปผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้เสียหาย (เหยื่อ) จำนวน 2 ท่าน ออกมาได้ดังนี้

- ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้เสียหายกรณีสัมภาษณ์ที่ 12

ผู้ให้สัมภาษณ์มีประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย มาก่อน พฤติการณ์คือ หลังจากที่ผู้ให้สัมภาษณ์เลิกงาน ซึ่งในวันเกิดเหตุจะเลิกงานช้ากว่าปกติคือ ประมาณ 22.00 น. จากนั้นได้เดินทางกลับบ้าน โดยเส้นทางที่เดินทางกลับเป็นทางที่ค่อนข้างเปลี่ยวมาก เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่มืดแล้วและเป็นหมู่บ้านที่มีโรงงานเยอะและเวลากลับบ้าน จำเป็นต้องข้ามสะพานลอย หลังจากที่เดินมาได้ซักพักก็มีผู้ชายเดินตามหลังมาหนึ่งคน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์เชื่อว่าเป็นบุคคลที่เดินใช้สะพานลอยทั่ว ๆ ไป หลังจากนั้นผู้ชายคนดังกล่าว ได้ทำการดึงเอสร้อยที่คอไปอย่างรวดเร็วแล้ววิ่งหนีไป โดยในวันเกิดเหตุ และการดำเนินกิจกรรมประจำวัน ตามปกติของผู้ให้สัมภาษณ์ จะแต่งกายด้วยชุดกระโปรง เสื้อแขนยาว คอกว้าง แบบผู้หญิง เพราะทำงานเป็นพนักงานออฟฟิศ ผู้ให้สัมภาษณ์ จะใส่สร้อยคอทองคำไปทำงานเป็นประจำ โดยการเดินทางจะเดินทางจากหอพัก จะขึ้นรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง แล้วขึ้นรถประจำทางสาธารณะ ลงรถต้องขึ้นสะพานลอย และต้องเดินเข้าหมู่บ้าน เป็นประจำทุกวันซึ่งจะใช้สะพานลอยในช่วงตอนไปทำงาน ไปธนาคาร ไปทำธุระทั่วไป และใช้เดินทางกลับตอนเย็นหลังเลิกงานเป็นปกติ

- ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้เสียหายกรณีสัมภาษณ์ที่ 13

ผู้ให้สัมภาษณ์มีประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย มาก่อน โดยพฤติการณ์คือ หลังจากเวลาเลิกงาน ตอนเย็น ค่อนข้างมืด ซึ่งช่วงนั้นรถยนต์ส่วนตัวเสีย จึงจำเป็นต้องใช้สะพานลอยข้ามถนน ขณะกำลังขึ้นบันไดทางขึ้นสะพานลอยได้มีคนเข้ามาประชิดตัวกะทันหันและไม่ได้ทันระวังตัวเนื่องจากต้องรีบไปฝั่งด้านตรงข้ามของถนน ผู้ร้ายได้ทำการข่มขู่ให้นำสิ่งของในตัวมาให้ ผู้ให้สัมภาษณ์กลัวจะถูกทำร้าย แล้วผู้ร้ายได้นำของมีคมมาจี้ที่ท้อง ผู้ให้สัมภาษณ์จึงได้ให้เงินในกระเป๋าสดตางค์ไปทั้งหมด ในวันเกิดเหตุและโดยการดำเนินกิจกรรมประจำวันตามปกติของผู้ให้สัมภาษณ์ จะใส่ชุดทำงานของพนักงานซึ่งเป็นแบบฟอร์มของบริษัท การเดินทางของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยส่วนมากจะใช้รถยนต์ส่วนตัว อาจมีบางช่วงที่จำเป็นต้องใช้บริการรถประจำทางสาธารณะ ในด้านการสัญจรใช้สะพานลอยนั้นผู้ให้สัมภาษณ์

จะใช้สะพานลอยกรณีเดินทางไปติดต่อกำรฐระ หรือพักรับประทานอาหาร ซึ่งไม่แน่นอนในเรื่องช่วงเวลาการใช้

เมื่อพิจารณาจากทัศนะของทางด้านผู้เสียหายทำให้ทราบถึงความสอดคล้องของการเลือกลงมือกระทำคามผิดของผู้กระทำผิดจากช่องโอกาสการในการกระทำคามผิดของพฤติกรรมหรือกิจวัตรของผู้เสียหาย ได้ดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3
การเลือกเหยื่อเป้าหมายของผู้กระทำผิดและ
พฤติกรรมของผู้เสียหาย (เหยื่อ)

ผู้กระทำผิด	ผู้เสียหาย (เหยื่อ)
การเลือกเหยื่อ (ผู้เสียหาย)	พฤติกรรม
<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องประดับตกแต่งของเหยื่อ มองเห็นสะดุดตา โดยจะสังเกตได้จากการใส่เสื้อคอกว้าง - เครื่องประดับตกแต่งตามร่างกาย ที่ดูเห็นเด่นชัด หรือใส่เยอะ ๆ แล้วเห็นสะดุดตา - เลือกจากความมีฐานะคือวัยทำงาน - มีลักษณะไม่ทันระมัดระวังตัว เร่งรีบ - เหยื่อจะต้องเดินมาคนเดียว - สภาพอ่อนแอสามารถข่มขู่ได้ ผู้ได้ถ้าขัดขืน 	<ul style="list-style-type: none"> - จะแต่งกายด้วยชุดกระโปรง เสื้อแขนยาว คอกว้าง - ใส่สร้อยคอทองคำไปทำงาน - ชุดทำงานของพนักงานซึ่งเป็นแบบฟอร์มของบริษัท - การใช้สะพานลอยโดยเร่งรีบไม่ระวังตัว - การเดินทางคนเดียว - ลักษณะอ่อนแอ

จากตารางที่ 4.3 ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์สอดคล้องกันระหว่างการเลือกลงมือของผู้กระทำผิดกับพฤติกรรมของผู้เสียหายและการใช้สะพานลอย คือพฤติกรรมในเรื่องการแต่งกาย การแต่งกายที่เปิดโล่ง ไม่มีมิดชิด เช่น เสื้อคอกว้าง ทำให้เห็นเครื่องประดับตกแต่ง เป็นต้น , พฤติกรรมในการใช้เครื่องประดับ , ลักษณะของการดูมีฐานะ หรือจากเครื่องแบบของสถานที่ทำงาน , พฤติกรรมในเรื่องการเดินทาง คือการเดินทางใช้สะพานลอยคนเดียว ในช่วงเวลาที่ไม่ม่ผู้คนโดยรอบ และพฤติกรรมการใช้สะพานลอยด้วยความเร่งรีบ ไม่ทันระมัดระวังตัว ซึ่งเมื่อ

พิจารณาแล้ว ส่วนหนึ่งในการเลือกลงมือกระทำผิด อันเป็นสาเหตุของการกระทำผิดก็มาจากพฤติกรรมของตัวผู้เสียหายเอง ที่ส่งผลให้เกิดช่องโอกาสในการกระทำผิด หรือเป็นแรงกระตุ้นส่งเสริม ให้ผู้กระทำผิดตัดสินใจเลือกลงมือกระทำผิด

ประเด็นที่ 3 ข้อเสนอแนะของกลุ่มประชากรเจ้าหน้าที่ต่อการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย

จากนั้น เพื่อให้ทราบแนวทางในการแสวงหามาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย ผู้ศึกษาได้สอบถามประชากรผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในประเด็นของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย ที่ควรเป็นในปัจจุบัน เพื่อจะได้ทราบถึงทัศนคติของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในประเด็นของแนวทางการปฏิบัติและการแก้ไขที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ต่อการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ควรจะเป็นในปัจจุบัน เมื่อพิจารณารวมกันแล้ว สามารถสรุปออกมาได้แต่ละข้อ ดังนี้

1. การแก้ไขในเรื่องกำลังพลในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมโดยการปรับเกลี้ยกำลังพลจากฝ่ายอื่น เช่น ฝ่ายธุรการ มาทำการเสริมหน้าที่ โดยต้องมีการเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อพัฒนากำลังพลที่มีน้อยอยู่แล้วให้มีจำนวนมากขึ้นและมีศักยภาพมากขึ้น รวมทั้ง การให้ความเอาใจใส่จากผู้บังคับบัญชาระดับสูงด้วย

2. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบสะพานลอยในจุดที่เปลี่ยว ลับสายตา ตรวจสอบตรวจอย่างรอบคอบและให้ใช้ความละเอียดในการตรวจสอบในแต่ละสะพานลอย เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องมีการตรวจตราอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงเวลากลางคืนจะต้องมีการตรวจตราให้บ่อยขึ้นและรอบคอบ กับบริเวณสะพานลอยที่ตั้งอยู่ในย่านที่มีประชาชนจำนวนน้อย มีลักษณะเปลี่ยวมืด หรือบริเวณสะพานลอยที่เคยมีเหตุเกิดเหตุอาชญากรรมขึ้น โดยจะต้องเพิ่มความเข้มงวดกวดขันในการตรวจตรา และดูแลให้เป็นพิเศษ

3. ในสถานีตำรวจต่าง ๆ ต้องมีการตรวจดูสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม รวมถึงการติดตั้งจุดตรวจ บริเวณสะพานลอยทางเดินขึ้นลง และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินเท้าตรวจดูจุดเสี่ยงภัย

4. ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายจราจรร่วมคอยควบคุมสภาพอาชญากรรมในเวลากลางวัน และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบไปตรวจสอบจุดตรวจเป็นประจำ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นควรมีการจัดแบ่งหน้าที่กัน ทั้งในเวลากลางวันและในเวลากลางคืน โดยให้มีการทำงาน

นอกเวลาในการออกตรวจป้องกันอาชญากรรมบริเวณสะพานลอย และมีการให้ค่าทำงานนอกเวลาเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีแรงจูงใจ

6. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสารวัตรเข้าตรวจสอบดูในจุดที่ล่อแหลมด้วยตนเอง มีการวางกำลังดักซุ่มดูการกระทำความผิด และมีการประเมินผลโดยพิจารณาตอบแทนรางวัลกับ ผู้ปฏิบัติมีผลงาน และประเมินผลเป็นระยะ ๆ เสนอผู้บังคับบัญชาต่อไป

7. ควรมีการปรับปรุงด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ด้านสวัสดิการ ด้านการอบรมให้ความรู้ในงานสายตรวจ ด้านอัตรากำลังและด้านมวลชนสัมพันธ์ อีกทั้งควรนำ เทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่มี คุณภาพดีและการจัดให้มีอบรมวิทยากรความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้ เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานของสายตรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

8. ควรมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้บริเวณที่ล่อแหลมต่อการเกิดเหตุ หรือกรณีถ้ามีงบประมาณที่เพียงพอ ควรมีการติดตั้งปุ่มกดสัญญาณเตือนภัยแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ในทันที

9. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ช่วยปรับสภาพแวดล้อมบริเวณ สะพานลอยให้ดูปลอดภัย สม่่าเสมอ ไม่เอื้ออำนวยหรือสามารถเป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดได้

10. การปรับปรุงติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามตัวสะพานลอยและบริเวณโดยรอบ อย่างเป็นรูปธรรม

11. การปรับปรุงทัศนวิสัยในการมองเห็น เพื่อสะดวกในการตรวจตราบน สะพานลอยของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยการทำให้สะพานลอยมีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความโปร่ง อย่านให้มีสิ่งบดบัง หรือเกิดจุดอับ เช่น ต้นไม้ ป้ายโฆษณา ป้ายจราจร หลังคา กันแดด ที่กั้นตง ต้องโปร่งโล่งไม่มีติดขัด เพื่อสะดวกต่อการมองเห็นชัดเจน รวมถึงการดูแลสภาพแวดล้อมโดยรอบ สะพานลอยคือ ปรับปรุง คูแฉ และจัดระเบียบสถานที่ ที่บับ ที่มีคนเร่ร่อน ขอทาน หรือที่มั่วสุม

12. ประสานงานขอความร่วมมือจากห้างสรรพสินค้า, หมู่บ้าน, ฯลฯ ให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยป้องกันเหตุ มาร่วมตรวจตราบริเวณสะพานลอยร่วมช่วยกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และการจัดหาส่วนร่วมภาคประชาชน จัดเป็นเจ้าหน้าที่อาสารักษาความปลอดภัยทั้งสอง ฝากฝั่งของสะพานลอยในแต่ละท้องที่

13. ต้องมีการประชาสัมพันธ์ สร้างความสัมพันธ์กับทุกคนในชุมชนให้ประชาชนใน สังคมมีการช่วยสอดส่องดูแลในความปลอดภัยของบนสะพานลอยโดยดึงประชาชนมามีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรม ให้ประชาชนผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงโดยรอบจุดเสี่ยงภัย

แจ้งข่าวอาชญากรรมหรือเบาะแสข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ และการประชาสัมพันธ์ถึงการปฏิบัติตัวของประชาชนผู้สัญจรใช้สะพานลอยในเรื่องการแต่งกาย ความเหมาะสมในการใส่เครื่องประดับตกแต่ง ให้มีความรู้และประสบการณ์ในการป้องกันตนเองและการหลีกเลี่ยงการเกิดอาชญากรรม เพราะคนร้ายมีช่องโอกาสที่จะลงมือได้ตลอด โดยจะเลือกเหยื่อ และมองถึงความสำเร็จ ความคุ้มค่าในการลงมือ

ส่วนที่ 3 การอภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง “มาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร” โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชากรทั้งหมด 13 คน โดยศึกษาจากทัศนคติของกลุ่มประชากร และหาความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ระหว่าง กลุ่มเจ้าหน้าที่ คือ ผู้อำนวยการสำนักการออกแบบกรุงเทพมหานคร, เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิระดับผู้บริหารกำหนดนโยบาย, เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มผู้กระทำผิดและกลุ่มของผู้เสียหายจากการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอย แสดงให้เห็นถึงทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด, ทราบถึงทัศนคติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่เคยปฏิบัติมาและแนวทางการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ควรจะเป็น, ทราบถึงทัศนคติของกลุ่มผู้กระทำผิดต่อเหตุการณ์บรรยากาศ ช่วงเวลา ทัศนคติต่อการเลือกตัวผู้เสียหายและลักษณะของผู้เสียหาย รวมถึงทัศนคติต่อพฤติกรรมของการตกเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ช่วงเวลา สถานที่และพฤติกรรมการใช้สะพานลอยของผู้เสียหาย ที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด อีกทั้งยัง ได้แสดงทัศนคติในมุมมองของแต่ละกลุ่มทั้งเหมือนและแตกต่างกันไป

เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชากรทั้งหมดแล้วทำให้ผู้ศึกษาได้รับทราบถึงทัศนคติในมุมมองของ ประชากรในแต่ละกลุ่มแต่ละมุมมองที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย และ ความสัมพันธ์ ความสอดคล้อง ในทัศนคติของแต่ละกลุ่มประชากร ผู้ศึกษาได้ทราบถึงแนวคิด ความรู้ และทัศนคติต่าง ๆ เกี่ยวกับ สภาพทางด้านกายภาพของสะพานลอยที่ทำให้เป็นเป้าหมายของการก่ออาชญากรรม ได้ทราบ ถึงทัศนคติของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอยต่อการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย และได้แนวทางที่เหมาะสมกำหนดเป็น แผน มาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยใน

กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียดตามที่ผู้ศึกษาได้ ศึกษาเก็บข้อมูลมา มีประเด็นสำคัญในรายละเอียดดังนี้

1. สภาพทางด้านกายภาพของสะพานลอยที่ทำให้เป็นเป้าหมายของการก่ออาชญากรรม

จากทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 13 ท่าน ในด้าน สภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด โดย ผู้ศึกษามีความเห็นตรงกับผลการสัมภาษณ์ว่า ช่องโอกาสในการกระทำความผิดมาจากสภาวะสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งมาปิดบังทัศนกรรมการมองเห็นหรือถูกกีดกันด้วยต้นไม้ กิ่งก้านต้นไม้ ป้ายโฆษณา ป้ายจราจร หรือสิ่งอื่นใดที่ปิดบังทัศนกรรมการมองเห็นบนสะพานลอย , สภาพแวดล้อมที่มีแสงสว่างโดยรอบไม่เพียงพอ ทำให้เป็นสถานที่มืด เกิดเป็นจุดที่มีความล่อแหลม มีลักษณะเป็นที่เปลี่ยว ไม่สะดวกต่อการมองเห็น และเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นจะสามารถหลบหนีได้อย่างสะดวก รวมถึง สภาพแวดล้อมที่อยู่ห่างจากชุมชน ห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจและบริเวณรอบข้างไม่มีอาคาร ร้านค้า อยู่ใกล้เคียง และจากการศึกษาในประเด็นทัศนะเพิ่มเติมของกลุ่มผู้ที่เคยกระทำความผิดซึ่งเห็นตรงกันกับกลุ่มผู้เสียหาย ที่มองว่า สภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยที่มีชอยเล็กชอยย่อย เป็นมุมอับ ที่ชอยชอยอยู่ใกล้ ๆ จะทำให้สะดวกต่อการหลบหนีก็เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดได้ นั้น ผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นทัศนะที่ให้ความสำคัญอีกเช่นกัน ส่วนในด้านของโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด นั้น คือ โครงสร้างสะพานลอยที่ตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว บริเวณบันไดทางขึ้นลง อยู่ห่างจากสายตาของประชาชน ไม่มีบ้านผู้คน อยู่ห่างชุมชนหรืออยู่แถวชานเมือง เพราะจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยทำให้ห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ , โครงสร้างสะพานลอยที่มีที่กันแดดกันฝนลักษณะปิดที่บคนสัญจรไปมา มองโดยรอบมองไม่เห็น หรือ มีสิ่งกีดกันบดบังการมองเห็น เช่น ต้นไม้ ป้ายโฆษณา ป้ายบอกทาง มีป้ายจราจร มาบดบังวิสัยทัศน์การมองจากข้างนอกตัวสะพานลอย , โครงสร้างสะพานลอยที่ขาดการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ทำให้เป็นสะพานลอยที่มืด หรือแสงสว่างมีไม่เพียงพอ ทำให้มองเห็นไม่เด่นชัด, โครงสร้างสะพานลอยที่พื้นที่ช่องทางเดินแคบ ทำให้ต้องเดินเบียดเสียด รวมไปถึงทัศนะเพิ่มเติมจากกลุ่มของผู้ที่เคยกระทำความผิด ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญและความสนใจกับการพิจารณาในด้านโครงสร้างของสะพานลอยที่ทำให้ผู้ที่เคยกระทำความผิดตัดสินใจเลือกลงมือ ผู้ศึกษาจึงสนับสนุนความเห็นต่อข้อมูลทัศนะแตกต่างเพิ่มเติมออกไปอีกเกี่ยวกับโครงสร้างของสะพานลอยที่เป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดของกลุ่มผู้ที่เคยกระทำความผิด คือ โครงสร้าง

บริเวณเสาดอหม้อของตัวสะพานลอยที่เป็นที่ล้นสายตาสามารถบดบังการกระทำความผิดได้, โครงสร้างของสะพานลอยที่สามารถแอบมองเห็นเหยื่อได้สะดวก เลือกเหยื่อได้ง่าย และโครงสร้างที่มีทางเดินขึ้นลงเป็นทางลาด ไม่ใช่ทางบันไดจะทำให้สะดวกในการหลบหนีหลังจากได้ลงมือกระทำความผิดแล้ว

ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสิ่งแวดล้อมในเรื่องการจัดการสภาพแวดล้อมไม่ให้เกิดช่องโอกาสในการกระทำความผิดและไม่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมในชุมชน และ แนวคิดของความปลอดภัยทางกายภาพในเรื่องการจัดการสภาพทางด้านกายภาพให้ปลอดภัย ไม่เกิดช่องโอกาสการกระทำผิด

2. ทัศนะของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอยต่อการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย

เนื่องจากการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยเป็นนโยบายปฏิบัติผ่านมานั้น เมื่อมองตามสถิติการเกิดอาชญากรรมแล้วปริมาณการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยก็ยังมีจำนวนสูงอยู่ ซึ่งก็ไม่ได้ช่วยให้ลดจำนวนการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยได้เท่าที่จะทำให้ประชาชนในสังคมรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้เลย อีกทั้งยังมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนการเกิดอาชญากรรมสูงขึ้นในอนาคต และจากการศึกษา ถึงทัศนะของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้ง ในระดับผู้บริหารระดับสูงในการออกนโยบาย และผู้ปฏิบัติการ ทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบถึงสาเหตุหนึ่งของการกระทำความผิดบนสะพานลอย มาจากช่องโอกาสในการกระทำ ความผิดที่มาจากอุปสรรคปัญหาของการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอย โดยในการศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาจึงให้ความสำคัญกับทุกทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มเจ้าหน้าที่กับอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคนก็ย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะเนื้องานและสภาพอำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละบุคคลในหน่วยงาน ซึ่งสรุปออกมาเป็น 4 ประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ด้านการกำหนดนโยบาย

มีการกำหนดรูปแบบนโยบาย ที่สะท้อนให้เห็นถึงผลประโยชน์สูงสุดต่อสังคมส่วนรวม อันมีลักษณะ เหมาะกับ Model ตัวแบบมีเหตุผล ตามทฤษฎีตัวแบบ ของ โทมัส ฮาร์ดาเย ผู้ศึกษาเห็นด้วยว่า นโยบายที่ออกมามีหลักการมากทำให้ปฏิบัติตามยาก เป็นการออก

นโยบายจากผู้นำที่เน้นหลักการของผู้บริหารแต่ไม่ได้พิจารณาจากตัวผู้ปฏิบัติ และเป็นการออกนโยบายมาโดยไม่ได้พิจารณาถึงทรัพยากรที่มีอยู่ของหน่วย ทรัพยากรบุคคล อุปกรณ์เครื่องมือ และงบประมาณ ทำให้ไม่มีทรัพยากร สามารถรองรับการปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางของนโยบายได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้เกิดอุปสรรค คือ การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายในบางเรื่อง ยังไม่สามารถปฏิบัติตามให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ เช่น กรณีการติดตั้งกล้องวงจรปิด CCTV การติดไฟฟ้าส่องสว่างตามตัวสะพานลอย และในด้านงบประมาณมาดำเนินการ รวมไปถึงนโยบายในประเด็นที่ให้กำลังเจ้าหน้าที่สายตรวจให้ออกตรวจตามนโยบาย แต่ว่าผู้ปฏิบัติตามนโยบายไม่สามารถตรวจได้ถ้วนถี่ทุกชั่วโมง โดยการตรวจก็เป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง และไม่เกิดประสิทธิภาพ

ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ตัวแบบในการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ ของ โทมัส อาร์ ดาย (Thomas R. Dye, 1975) ในเรื่องการวิเคราะห์และกำหนดนโยบายฯ ของ ชุมพร สังขปรีชา (2528) ในเรื่องเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2. ด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือ

ผู้ให้สัมภาษณ์มองว่า การกำหนด แนวทางและหน้าที่ต่อตัวบุคลากรในแต่ละคน ทำได้ดี แต่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตามนโยบายนั้น ยังขาดประสิทธิภาพ และไม่เป็นที่ตามความคาดหวังของตัวนโยบาย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจต่างก็มีหน้าที่ มากมาย ซึ่งนอกจากงานในหน้าที่ของตนแล้ว ยังมีงานในด้านอื่น ๆ หรือกิจการพิเศษต่าง ๆ อีก ในขณะที่จำนวนอัตรากำลังพลของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามนโยบายยังมีจำนวนที่ไม่เพียงพอ แต่จำนวนงานความรับผิดชอบกลับมากขึ้นอีกแล้วยังอุปสรรคปัญหาในเรื่องของเทคโนโลยี อุปกรณ์เครื่องมือ ก็ไม่พร้อม เช่น กล้องถ่ายภาพ ไฟฉาย อาวุธปืน หรืออุปกรณ์เครื่องมือในอีกหลาย ๆ อย่างเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเป็นคนจัดหาเอาเองด้วย ผู้ศึกษามองถึงความคาดหวังของผลสัมฤทธิ์ในตัวนโยบายมีสูง แต่ด้านทรัพยากร บุคลากร และอุปกรณ์เครื่องมือยังขาดแคลน และยังขาดความเอาใจจากผู้บังคับบัญชาในการสนับสนุนอีกด้วย

ซึ่งมีความสอดคล้องตามการศึกษาของ เชษฐา โพนทอง (2547) ในเรื่องเกี่ยวกับ ปัญหาอุปสรรค ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมบนสะพานลอย, การศึกษาของ สิทธิกร วัชรทิพากร (2548) ในเรื่องเกี่ยวกับ ปัญหาอุปสรรคในการสืบสวนคดีโจรสลัดบนสะพานลอย และการศึกษาของ รุ่งโรจน์ อารุงแคว้น (2548) ในเรื่องเกี่ยวกับ มาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมบริเวณพื้นที่สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ผลกระทบจากการนำเสนอของสื่อ

ในด้านการนำเสนอของสื่อ ผู้ศึกษามีความคิดเห็นตรงกับผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมาก ซึ่งมองว่า ไม่มีผลต่อปัญหาทางด้านนโยบายที่ปฏิบัติมาและเกิดประโยชน์มากกว่าโทษ คือ ในการนำเสนอของสื่อก็มีได้ทั้งสองรูปแบบ ในประการแรกคือประโยชน์ที่ได้ จากสื่อ คือเป็นการประชาสัมพันธ์แนะแนวทางให้ประชาชนมีความระมัดระวังเวลาใช้สะพานลอยและกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใส่ใจหาทางป้องกันอาชญากรรม มีความกวัดข้นการตรวจตรามากขึ้น ส่วนในประการที่สองในเรื่องของโทษที่เกิดจากสื่อ นั้น คนร้ายอาจจะนำตัวอย่างการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอยไปเป็นตัวอย่างเลียนแบบในการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอยโดยจะสังเกตเห็นได้จากเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นบนสะพานลอย ก็มีเหตุเกิดขึ้นเหมือนกันติดตามมา ซึ่งมองได้ว่าเป็นการเลียนแบบทำตามกัน โดยส่วนตัวทัศนคติของผู้ศึกษาในเรื่องของการนำเสนอของสื่อ ผู้ศึกษามองว่า จะไม่ค่อยมีผลต่อผู้ที่เคยก่ออาชญากรรมมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในด้านของสื่อจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มเด็กและเยาวชนในการเรียนรู้หรือเลียนแบบ และอาจจะมีผลต่อกลุ่มที่ยังไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน แต่เมื่อเห็นการกระทำความผิดบนสะพานลอยแล้วถูกนำเสนอว่า ผู้กระทำความผิดอาศัยสะพานลอยในการลงมือกระทำความผิดได้ทรัพย์สินแล้วหลบหนีไปได้ ซึ่งแบบนี้ อาจจะมีผลต่อการตัดสินใจในการก่ออาชญากรรมก็ได้

4. การประเมินผลการปฏิบัติ

ในด้านการประเมินผลการปฏิบัติ ผู้ศึกษามีความเห็นตรงกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน คือจากนโยบายป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ปฏิบัติมา ไม่มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ผู้บังคับบัญชาในระดับสูงไม่ให้ความเอาใจใส่ต่อการประเมินวัดผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติขาดแรงกระตุ้น และแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ ส่งผลถึงการปฏิบัติตามนโยบายเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เพราะการขาดขวัญกำลังใจ ทำให้ไม่มีตัวชี้วัดการทำงานและการนำผลงานการปฏิบัติที่ผ่านมา นำมาปรับปรุงแก้ไขแนวทางการดำเนินการในการป้องกันให้ตีมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะสังเกตได้จากความไม่ประสบความสำเร็จตามนโยบาย ที่ผ่านมา เพราะยังปรากฏมีอาชญากรรมเกิดขึ้นให้เห็นอยู่เป็นประจำและมีแนวโน้มการเกิดที่เพิ่มมากขึ้นอีกด้วยในอนาคต

ซึ่งมีความสอดคล้องตามการศึกษาของ เชษฐา โพนทอง (2547) ในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมบนสะพานลอย, การศึกษาของ สิทธิกร วัชรวิพากร (2548) ในเรื่องเกี่ยวกับ ปัญหาอุปสรรคในการสืบสวนคดีโจรสลัดบนสะพานลอย และการศึกษาของ รุ่งโรจน์ อ่ำรุ่งแคว้น (2548) ในเรื่องเกี่ยวกับ

มาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมบริเวณพื้นที่สาธารณะในเขต กรุงเทพมหานคร

3. ทัศนะของผู้กระทำผิดและผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมบนสะพานลอยต่อการเกิดอาชญากรรมบนสะพานลอย

เมื่อพิจารณาถึงทัศนะกลุ่มผู้ที่เคยกระทำความผิดบนสะพานลอย ต่อเหตุการณ์บรรยากาศ ช่วงเวลา และทัศนะในการเลือกเหยื่อ นั้น ผู้ศึกษามองว่าเหตุการณ์และบรรยากาศ มีผลต่อการตัดสินใจลงมือกระทำความผิดบนสะพานลอย โดย ผู้ที่เคยกระทำความผิดบนสะพานลอย แต่ละคนจะมีรูปแบบการเลือก เหตุการณ์หรือบรรยากาศในการลงมือกระทำความผิด มีทั้งเหมือนและแตกต่างกันไป โดยจะพิจารณาจากสภาพเวลากลางคืน มีความมืดในการลงมือ ไม่มีผู้คนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจมองเห็นการลงมือกระทำความผิด และบรรยากาศมีลักษณะเปลี่ยวไปจนถึงสภาวะที่ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความต้องการหาเงิน มีอาการต้องการยาเสพติด อีกด้วย ส่วนในการตัดสินใจเลือกผู้เสียหายนั้นผู้ศึกษาได้นำประเด็นข้อมูลมาประกอบพิจารณาให้สอดคล้องควบคู่กับทัศนะทางด้านเหตุการณ์และบรรยากาศ เพราะเป็นข้อมูลสนับสนุนในการเลือกลงมือกระทำความผิดของผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มผู้กระทำผิด ซึ่งผู้กระทำความผิดจะเลือกผู้เสียหายที่มีเครื่องประดับตกแต่งตามร่างกาย ที่ดูเห็นเด่นชัด หรือการใส่เครื่องประดับที่แลเห็นสะดุดตา จะพิจารณาจากจำนวนและขนาดของทรัพย์สินของผู้เสียหาย คือต้องคุ้มค่าต่อการลงมือ และเลือกจากความน่าจะมีฐานะของผู้เสียหาย ส่วนในด้านการเลือกตัวผู้เสียหาย จะไม่จำกัดเพศ จะพิจารณา ดูความอ่อนแอหรือสภาพร่างกายที่เชื่อว่าหากมีการต่อสู้กันเกิดขึ้นจะสามารถสู้ได้ พิจารณาจากผู้เสียหายที่เดินมาคนเดียว แล้วมีลักษณะไม่ทันระมัดระวังตัว หรือผู้เสียหายที่เสร็จจากการทำงาน ช่วงเวลาเร่งด่วนหลังเลิกงาน ผู้เสียหายจะเร่งรีบกลับบ้านไม่ทันได้ระวังตัว โดยทั้งหมดเมื่อนำข้อมูลการสรุปมารวมกันทั้งเหตุการณ์ บรรยากาศ ช่วงเวลา และการเลือกผู้เสียหายของผู้ที่เคยกระทำความผิดนั้น นำมาประกอบการพิจารณากับพฤติกรรมและกิจวัตร ทั้งทางบุคคลิก ร่างกาย ทางด้านการแต่งกาย การเดินทาง และช่วงเวลาการใช้สะพานลอย อันเป็นการกระทำที่มีสภาวะความเสี่ยงของตัวผู้เสียหายที่เคยตกเป็นผู้เสียหายในการก่ออาชญากรรมบนสะพานลอย ซึ่งก็มีความสัมพันธ์กันกับทัศนะของผู้กระทำผิดที่มองว่าเป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิด และเป็นสิ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกลงมือกระทำความผิด ซึ่งผู้ศึกษามีความเห็นเป็นไปตามกับการศึกษาว่าจากข้อมูลทั้งหมดดังกล่าว จะเป็นเป้าหมายในการก่ออาชญากรรมได้

โดยมีความสอดคล้องกับทฤษฎีทางเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational Choice Theory) ในเรื่อง การเลือกเหยื่อ โดยอาศัยเหตุการณ์ บรรยากาศ และความคุ้มค่าในการเลือกลงมือ ประกอบกับการตอบรับกันกับทฤษฎี กิจกรรมประจำวัน (Routine Activities Theory) ในเรื่อง การพิจารณาตัดสินใจลงมือกระทำ ความผิด การพิจารณาความเสี่ยง แล้วหลบหนีการจับกุม และ ทฤษฎีเกี่ยวกับเหยื่อวิทยา ในเรื่อง เกี่ยวกับตัวเหยื่อที่ส่งผลต่อช่องโอกาสในการเกิดอาชญากรรม

4. มาตรการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่เหมาะสมในกรุงเทพมหานคร

จากผลสรุปของทัศนนะผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 13 ท่าน ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งทางข้อมูลจากหนังสือ วิทยานิพนธ์และเอกสารต่าง ๆ การเข้าสำรวจเก็บข้อมูลทางกายภาพกับสถานที่จริง และการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์ มารวมพิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ทำให้ทราบถึงความเชื่อมโยง สอดคล้องกัน ระหว่าง กลุ่มเจ้าหน้าที่ กลุ่มผู้ที่เคยกระทำ ความผิด และกลุ่มผู้เสียหาย แล้วประมวลผลออกมา ผนวกรวมกับ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในทัศนนะของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยที่ควรจะเป็นในปัจจุบัน

ซึ่งอ้างอิงเทียบเคียงสอดคล้องกับทฤษฎีด้านชุมชนสัมพันธ์ในเรื่องการสร้าง ความสัมพันธ์ในการป้องกันอาชญากรรมระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนชุมชนและการสร้าง ภูมิคุ้มกันให้กับชุมชน, ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย ในเรื่องของงานสายตรวจป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ, ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม และแนวคิดของการจัดการความปลอดภัยในเรื่องความปลอดภัยทางกายภาพ, ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องการตั้งประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม, ทฤษฎีเกี่ยวกับเหยื่อวิทยาในเรื่องการเลือกเหยื่อของคนร้าย, การศึกษาของ ชุมพร สังขปริษา (2528) ในเรื่องเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ, ตัวแบบในการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ ของ โทมัส อาร์ ดาย (Thomas R. Dye, 1975) ในประเด็นตัวแบบมีเหตุผล เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบ มาตรการที่เหมาะสมเพื่อกำหนดเป็นแผน รูปแบบมาตรการ ป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร ได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามจุดประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ แบ่งเป็นประเด็นออกมาได้ดังต่อไปนี้

ด้านบุคลากรเจ้าหน้าที่และอุปกรณ์เครื่องมือ

1. การแก้ไขในเรื่องกำลังพลในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมโดยการปรับเกลี้ยกำลังพลจากฝ่ายอื่น เช่น ฝ่ายธุรการ มาทำการเสริมหน้าที่ ต้องมีการเพิ่มแรงจูงใจในการทำงานโดยให้มีการทำงานนอกเวลาในการทำงานด้านการออกตรวจป้องกันอาชญากรรมบริเวณสะพานลอย และมีการให้ค่าทำงานนอกเวลา เพื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีขวัญกำลังใจ เป็นการพัฒนากำลังพลที่มีน้อยอยู่แล้วให้มีจำนวนมากขึ้นและมีศักยภาพมากขึ้น รวมทั้ง การให้ความเอาใจใส่จากผู้บังคับบัญชาระดับสูงด้วย

2. ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายจราจรร่วมคอยควบคุมสภาพอาชญากรรมในเวลากลางวัน และจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบไปตรวจสอบจุดตรวจร่วมด้วย ในส่วนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นควรมีการจัดแบ่งหน้าที่กัน ในการออกตรวจอย่างสม่ำเสมอทั้งในเวลากลางวันและในเวลากลางคืน

3. ในสถานีตำรวจต่าง ๆ ต้องมีการตรวจดูสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม รวมถึงการติดตั้งจุดตรวจ บริเวณสะพานลอยทางเดินขึ้นลง และการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินเท้าตรวจจุดเสี่ยงภัย

4. การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบสะพานลอยในจุดที่ ลับสายตา ต้องตรวจตราอย่างรอบคอบและให้ใช้ความละเอียดในการตรวจสอบ โดยเฉพาะสะพานลอยที่มีลักษณะเปลี่ยว เป็นจุดล่อแหลม หรือที่ตั้งอยู่ในย่านที่มีประชาชนจำนวนน้อย เคยมีเหตุเกิดเหตุอาชญากรรมขึ้นมาแล้ว โดยจะต้องเพิ่มความเข้มงวด กวดขันในการตรวจตรา และดูแลให้เป็นพิเศษ

6. ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับบริหารตั้งแต่ระดับสารวัตรให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย เข้าตรวจสอบดูในจุดที่ล่อแหลมด้วยตนเอง มีการวางกำลัง ดักซุ่มดูการกระทำความผิด และให้มีการประเมินผลโดยพิจารณาตอบแทนรางวัลกับผู้ปฏิบัติมีผลงาน และประเมินผลเป็นระยะ ๆ เสนอผู้บังคับบัญชาให้ความดีความชอบต่อไป

7. ควรมีการจัดสรรด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานให้พร้อมแก่เจ้าหน้าที่ รวมถึงด้านการจัดสวัสดิการ ด้านการพัฒนาอบรมให้ความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ในงานด้านสายตรวจป้องกันอาชญากรรม และงานด้านมวลชนสัมพันธ์ อีกทั้งควรนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ นำมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของสายตรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

8. การประเมินผลการปฏิบัติ ในภาพรวมทั้งหมด เพื่อให้มีตัวชี้วัดการทำงานและการนำผลงานการปฏิบัติที่ผ่านมา นำมาปรับปรุงแก้ไขแนวทางการดำเนินการในการป้องกันให้ได้ ดีมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านการจัดการกับสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของสะพานลอย

1. จัดการกับสภาพสภาพแวดล้อมที่มีสิ่งมาปิดบังทัศนะการมองเห็นหรือถูกกีดกัน เช่นต้นไม้ กิ่งก้านต้นไม้ ป้ายโฆษณา ป้ายจราจร หรือสิ่งอื่นใดที่ปิดบังทัศนะการมองเห็นบนสะพานลอย

2. จัดสภาพแวดล้อมให้มีแสงสว่างโดยรอบให้เพียงพอ ถ้ากรณีบริเวณนั้นเป็นจุดที่มีความล่อแหลม มีลักษณะเป็นที่เปลี่ยว ต้องกำหนดเป็นจุดตรวจพิเศษและมีการวางกำลังเจ้าหน้าที่ดูแลเป็นพิเศษ หรือหาแนวร่วมภาคประชาชนในการดูแลพื้นที่ เช่น ประสานงานกับวินจรรย์ยานยนต์ รับจ้าง ร้านค้าของชำบริเวณใกล้เคียง

3. สภาพแวดล้อมที่อยู่ห่างจากชุมชน ห่างจากการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และบริเวณรอบข้างไม่มีอาคาร ร้านค้า อยู่ใกล้เคียง จะต้องใช้การมวลชนสัมพันธ์ ให้ประชาชนมีความรู้เรื่องการป้องกันตัว และการระวังตัวไม่ให้เกิดความเสี่ยง รวมถึงการประสานงานให้อาสาสมัครในพื้นที่เข้ามาช่วยดูแลพื้นที่ในชุมชนของตน

4. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ช่วยปรับสภาพแวดล้อมบริเวณสะพานลอยให้ดูปลอดภัย สม่่าเสมอ ไม่เอื้ออำนวยหรือสามารถเป็นช่องโอกาสในการกระทำความผิดได้รวมถึงการดูแลสภาพแวดล้อมโดยรอบสะพานลอยคือ ปรับปรุง ดูแล และจัดระเบียบสถานที่ ที่บ๊อบ ที่มีคนเร่ร่อน ขอดทาน หรือที่มีมั่วสุม

5. โครงสร้างสะพานลอยที่ตั้งอยู่ในที่เปลี่ยว บริเวณบันไดทางขึ้นลงมีมุมอับสายตา เป็นทางลาด เป็นอุปสรรคต่อการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และสะดวกต่อการหลบหนี จะต้องเปลี่ยนแปลงราวผนังกันตกให้มีความโปร่ง หรือใส เพื่อจุดอับสายตาจะได้ สามารถมองเห็นได้ หรือเปลี่ยนแปลงทางลาดให้เป็นแบบบันได ราวกันตกแบบโปร่ง เพื่อสะดวกต่อทัศนะการมองเห็นจากภายนอก

6. โครงสร้างสะพานลอยที่มีที่กันแดดกันฝน ราวกันตก ลักษณะปิดทึบคนสัญจรไปมามองโดยรอบมองไม่เห็น จะต้องเปลี่ยนแปลงเป็นลักษณะโปร่งใส หรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างแบบไม่ให้มีสิ่งปิดทึบ

7. โครงสร้างสะพานลอยที่ขาดการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างบนสะพาน ทำให้เป็นสะพานลอยมืด หรือมีแสงสว่างไม่เพียงพอ จะต้องดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างอย่างเป็นรูปธรรม

8. โครงสร้างบริเวณเสาตอม่อของตัวสะพานลอยที่เป็นที่ลัดส่ายตาสามารถบดบังการกระทำความผิดได้ และเป็นโครงสร้างของสะพานลอยที่สามารถใช้แอบมองเห็นเหยื่อได้สะดวก ใช้เป็นที่ดักเลือกเหยื่อ ต้องติดตั้งให้เป็นจุดตรวจพิเศษ ไม่ให้มีการใช้เป็นที่มั่วสุม หรือดักรอ ของมิจฉาชีพ

9. การเริ่มติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้บริเวณที่ล่อแหลมต่อการเกิดเหตุก่อน คือให้ความสำคัญกับจุดล่อแหลมก่อน หรือกรณีถ้ามีงบประมาณที่เพียงพอ การติดตั้งกล้องวงจรปิดอย่างทั่วถึงก็เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก

ด้านการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

1. การประชาสัมพันธ์ด้วยการใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจมวลชนสัมพันธ์โดยการลงพื้นที่เพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลถึง สถานะ เหตุการณ์และบรรยากาศ อันมีลักษณะเสี่ยงต่อการเกิดภัย เพื่อจะได้เป็นข้อมูลในการระมัดระวังตัวจากการใช้สะพานลอย

2. การประชาสัมพันธ์ต่อประชาชนในเรื่อง บุคลิกการแต่งกายและการใช้เครื่องประดับตกแต่งอย่างเหมาะสมและปลอดภัย การให้ความรู้ในการป้องกันตัวเองของประชาชนกรณีเมื่อตกอยู่ในความจำเป็นที่ต้องใช้สะพานลอย แต่อยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อภัย เช่น การโทรศัพท์แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ แจ้งเพื่อน หรือญาติที่อยู่ใกล้เคียง ในการเดินทางเป็นเพื่อน

3. การประชาสัมพันธ์ในช่วงเวลาเร่งด่วนหลังเลิกงานของประชาชน ให้ใช้ความระมัดระวังตัวและทรัพย์สินของตนให้มากขึ้น

4. การประชาสัมพันธ์ประสานงานขอความร่วมมือจากห้างสรรพสินค้า, หมู่บ้าน, ฯลฯ ที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยป้องกันเหตุ มาร่วมช่วยสอดส่อง ดูแลบริเวณสะพานลอย ร่วมช่วยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการจัดหาส่วนร่วมภาคประชาชน จัดเป็นเจ้าหน้าที่อาสารักษาความปลอดภัยทั้งสองฝั่งของสะพานลอยในแต่ละท้องที่

5. การประชาสัมพันธ์ ให้เจ้าหน้าที่สร้างความสัมพันธ์กับภาคประชาชนในสังคมให้มีการช่วยเหลือสอดส่องดูแลความปลอดภัยบนสะพานลอย โดยดึงประชาชนมามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยให้ประชาชนผู้พักอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงโดยรอบจุดเสี่ยงภัย แจ้งข่าวอาชญากรรมหรือเบาะแสข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

เพื่อความบูรณาการในการป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยในกรุงเทพมหานคร รูปแบบดังกล่าวที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น ผู้ศึกษาได้ ทราบถึง อุปสรรคปัญหาที่เป็นอยู่ของ มาตรการป้องกันอาชญากรรมที่เคยปฏิบัติมา ซึ่งในบางประเด็นเป็นเพียงแค่แนวคิด แนวทาง แต่ ยังไม่ได้มีการนำมาปฏิบัติให้เห็นเป็นรูปธรรม หรือบางประเด็นก็มีปัญหาอุปสรรค ต่าง ๆ ไม่ สามารถดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากปัจจัยสาเหตุในหลาย ๆ ด้าน จึงทำให้ การก่ออาชญากรรมบนสะพานลอยยังเป็นปัญหาที่มีให้เห็นอยู่จนถึงปัจจุบัน และในการศึกษา ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ จัดทำรูปแบบออกมาเป็นมาตรการที่นำมาใช้ป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอย ที่เหมาะสมและสามารถนำมาปรับใช้ได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม สำหรับสภาพการณ์ของสะพานลอยใน เขตกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกันอาชญากรรมบนสะพานลอยเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และประชาชนได้รับความพึงพอใจจากการดูแลความปลอดภัยจากเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องต่อไป